5/6
2022

DOLNOPOČERNICKÝ ZPRAVODAJ

DĚTSKÝ DEN V DOLNÍCH POČERNICÍCH

Foto: Pavel Průcha

Vážení spoluobčané,

překonali jsme, doufám, že ve zdraví, dvouleté období koronaviru. Nyní jsme nepřímo vtaženi do konfliktu na Ukrajině, ale pro mne je směrodatné, že se život v naší MČ dostal do normálních kolejí. Děti chodí do škol, sportuje se závodně i rekreačně a řekl bych, že si užíváme volný čas podle svých představ. Stačilo se zúčastnit v sobotu 4. června našeho Dětského dne v zámeckém parku a museli jsme zajásat, kolik rozzářených obličejů našich dětí a spokojenosti jejich rodičů jsme mohli vidět. Právě v tento den jsem si plně uvědomil, jak naše zastupitelstvo prozřetelně v závěru r. 2020 rozhodlo o zřízení naší třetí příspěvkové organizace Oáza, která všechny naše kulturní a společenské akce zajišťuje. Stačí se jen podívat na další připravované programy! Samozřejmě jsem nezapomněl na ostatní naše organizace a spolky, které v oblasti kultury a využívání volného času nezůstávají pozadu. Všem jmenovaným i nejmenovaným patří proto moje velké poděkování.

Rád bych poděkoval také všem, kteří se aktivně zapojili do našeho participativního rozpočtu. Realizace vybraných projektů (na jiném místě tohoto čísla) si dle mého názoru vyžádá u naší samosprávy opakování tohoto způsobu zapojení veřejnosti do rozhodování o využití vymezené finanční částky v rozpočtu naší MČ. Slovo samospráva by nám mělo připomenout, že se blíží konec jejího čtyřletého období a koncem září letošního roku budeme rozhodovat v komunálních volbách o jejím novém složení. Jsem přesvědčen, že to složení bude dobré a jak jinak, než že zvolení zastupitelé budou pracovat a rozhodovat ve prospěch Dolních Počernic.

Závěrem mi dovolte popřát vám pěkné léto, příjemné prožití vašich dovolených a dětem radostné prázdniny. Všichni si to plně zasloužíme.

Zbyněk Richter, *starosta*

JEDNÁNÍ RADY MČ PRAHA - DOLNÍ POČERNICE

RMČ Praha - Dolní Počernice na svých jednáních v období od 12. 4. do 7. 6. 2022 m.j.

schválila
- zadávací podmínky pro opravu pomníku padlých v I. svět. válce
- úpravy rozpočtu MČ na r. 2022
- finanční dar pro pěvecký sbor Rokytka
- ukončení nájemní smlouvy na tržátko „U Váhy“
- věcná břemena pro výstavbu inženýrských sítí
- smlouvy na pronájem bytových a nebytových prostor správě MČ
- účetní závěrky MČ a jejích příspěvkových organizací za rok 2021
- hodnotící zprávu a akční plán MČ v procesu MA21
- program 23. zasedání ZMČ
- příspěvek na školu v přírodě pro ukrajinské děti
- nabídku na úpravu PD cyklostezka do Štěrbohol
- objednávky na stavební práce v okolí čp. 5,6 a 7
- zrušení smlouvy o financování KC Jako doma

souhlasila s
- žádostmi na stavební úpravy objektů soukromých vlastníků
- návrhy na změny obecně závazných vyhlášek HMP
- některými akcemi pro děti, konanými v zámeckém parku
- pořádáním příměstského tábora pro ukrajinské děti v areálu ZŠ
- opodstatněnými výjimkami pro nákladní vozidla na Českobrodské ul.
- smlouvou o kontribuci se spol. Sekyra Group, a.s.
- přijetím sponzorských darů pro ZŠ a MŠ
- s ukončením projektu „Dolní Počernice-Informovaná ves“

nesouhlasila s
některými žádostmi na vjezd nákladních vozidel na Českobrodskou ul.

projednala
- přípravy návrhu nového Metropolitního plánu HMP
- průběžně pomoc ukrajinským uprchlíkům
- podněty občanů a zastupitelů MČ
- zápisy komisí RMČ a výborů ZMČ

I letos si dolnopočerničtí skauti připomněli místní oběti 2. světové války čestnou stráží u památníku U Váhy.

Foto: Archiv KDU-ČSL Dolní Počernice

JEDNÁNÍ ZMČ PRAHA – DOLNÍ POČERNICE

ZMČ Praha - Dolní Počernice na svém 23. zasedání dne 6. 6. 2022

odsouhlasilo
- závěrečný účet MČ Praha – Dolní Počernice za r. 2021
- připomínky a námitky k novému Metropolitnímu plánu HMP
- přijetí finančního daru ve výši 1 mil. Kč od spol. Sekyra Group, a.s.
- výsledky Participativního rozpočtu a pověřilo RMČ zajištěním realizace vybraných projektů
- počet členů ZMČ Praha – Dolní Počernice na období 2022–2026 na 15

odložilo
- projednání smlouvy o spolupráci se spol. Sekyra Group, a.s. na příští jednání ZMČ

Upozorňujeme zájemce o podrobnější informace z jednání RMČ a ZMČ, že úplné zápisy z těchto jednání jsou uveřejněny na webových stránkách MČ Praha – Dolní Počernice a v písemné podobě jsou dostupné na úřadu MČ nebo v kanceláři starosty.

Kancelář starosty

POMOC UKRAJINĚ

Naše MČ po zřízení Krizového štábu dne 29. 3. 2022 jeho prostřednictvím nadále podporuje pomoc ukrajinským uprchlíkům žijícím v blízkém okolí.

Jelikož MČ nemá vlastní prostory s možností ubytování, oslovili jsme hned na počátku místní provozovatele a občany s prosbou o pomoc. Zapojili se mnozí z nich a věnovali tomu spoustu času a ve většině případů nezištně, za což jim mnohokrát děkujeme. Ráda bych vyzdvihla pomoc Vladimíra Cenkra z kempu a Lubora Novotného z Českého statku za nadstandardní součinnost v této záležitosti. Ti ukrajinským rodinám kromě ubytování mnohdy zajistili i práci a osobní pomoc při vyřizování registrace a dalších záležitostí v ČR.

Od 4. 5. probíhá výuka českého jazyka v zasedací místnosti úřadu prostřednictvím lektorky Shmyrové ze spol. School Tour, pro velký zájem nyní již 2x týdně v časech: Po 15–16 a 16–17 (děti) + St 15–16 a 16–17. Již dříve také započala výuka ČJ na faře každé pondělí 15.30–16.30 pro maminky s dětmi pod vedením Evy Nožičkové a následný „Ukrajinský klub".

Ve spolupráci se školou plánujeme v prostorách tělocvičny ZŠ a blízkém okolí v termínu 25.–29. 7. příměstský tábor, na jehož přípravě i na dalších pomocných aktivitách má nemalou zásluhu Štěpánka Kratochvílová.

Snažíme se i zapojit novou komunitu do dění v obci, zveme je na pořádané akce, kterých se aktivně účastní (Velikonoce, Svátek sousedů – příprava a ochutnávka boršče, Den dětí…). Pomáháme i s praktickými záležitostmi jako je zajištění lékařské péče a koordinujeme spolu s řediteli začlenění dětí do školských zařízení. Z financí vyčleněných RMČ na pomoc uprchlíkům podporujeme i školu v přírodě, připravovaný příměstský tábor, výuku ČJ, nákup léků, potravin a učebních pomůcek aj.

Závěrem bych chtěla poděkovat celému Krizovému štábu (Zbyněk Richter, MUDr. Pavel Boček, Mgr. Edita Hejdová, Danka Exnerová, Štěpánka Kratochvílová, Mgr. Anzhelika Steblak, Markéta Brožová), také Faře a Počinu v čele s Mgr. Tomášem Jirsákem, řediteli ZŠ Mgr. Jiřímu Schwarzovi a dalším nejmenovaným jednotlivcům i firmám za jejich konkrétní zapojení do této pomoci, kde každý pomáhá svým dílem a dle svých možností.

***Markéta Brožová** a **MUDr. Boček** za Krizový štáb pro Ukrajinu*

Farnost i POČIN nezůstaly lhostejní

Ve spolupráci s POČINem uspořádala dolnopočernická farnost hned v prvních dnech ruské agrese materiální sbírku. Díky pohotové štědrosti dolnopočernických i přespolních dárců a kontaktům POČINu s různými neziskovkami a dobročinnými organizacemi i jednotlivci mohlo být jak přímo na frontu a do postižených oblastí Ukrajiny, tak do několika center humanitární pomoci v Praze postupně odvezeno a odesláno mnoho dodávek naplněných potřebnými věcmi, jako byly lůžkoviny, peřiny, matrace, hračky, školní potřeby, zdravotnické a hygienické potřeby, drogistické zboží, sladkosti a drobné dárky pro děti, trvanlivé potraviny, oblečení a mnoho dalšího. Poměrně velká zásilka léků mohla být také zajištěna díky spolupráci POČINu s MUDr. Bočkem, jím zajištěnými sponzory a dolnopočernickou lékárnou. Na dolnopočernické faře se také podařilo zajistit ubytování dvěma maminkám – jedné s dcerou a druhé se synem. Jedna z nich se později odstěhovala za příbuznými mimo Prahu, druhá na faře bydlí dosud. Z iniciativy Evy Nožičkové také začaly velmi záhy probíhat na faře kurzy češtiny pro ukrajinské uprchlíky v Dolních Počernicích. Když se během kurzů ukázalo, že o sobě „zdejší" Ukrajicni vzájemně vůbec nevědí a nemají spolu kontakt, byl vytvořen i „Ukrajinský klub" pro jehož setkávání farnost poskytuje své společenské prostory s vybavením. Vedení klubu se ujala na faře bydlící paní Olja. POČIN také do svého cestopisného cyklu Každý poslední čtvrtek novou zemi zařadil besedu, při níž ukrajinská uprchlice vyprávěla o svém útěku před osmi lety z Donbasu do Kyjeva a nyní z Kyjeva do Prahy.

Děkuji všem, kdo se do pomoci jakkoli zapojili!

Tomáš V. F. Jirsák Havran

Foto: POČIN

ZASTUPITELÉ ODPOVÍDAJÍ

Co byste ukázal/ukázala Vašim hostům během jednoho dne v Dolních Počernicích?

MUDr. Pavel Boček, STAN

Pokud by byl můj host svěží a rád chodil, tak jistě bychom prošli zámecký park, geologický park, okolí Velkého počernického rybníka.

Jak zhodnotit dotace Evropské unie bych pak dokladoval na stavbě pivovaru, budově mlýna, restaurace Léta páně, a resp. celém historickém jádru Dolních Počernic. A večer už by bylo jen na něm, ve kterém restauračním zařízení by doplnil energii z procházek po naší krásné městské části.

Ing. Jiří Falc, DOLNÍ 2018

Myslím, že v naší městské části se máme čím pochlubit. Například zrekonstruovaným zámeckým parkem, středem Staré obce a stále spoustou zeleně, která naši městskou část obklopuje, např. povedenou revitalizaci toku Hostavického potoka. Rád bych ale také zodpovědné zavedl i do jižní části našeho katastru přiléhající k Štěrboholské spojce, kde někteří usilují o změnu územního plánu Z2883 – na komerční zónu, kde má být mj. stávající zelený pás nahrazen průmyslovou zástavbou. **To opravdu chceme?!?**

Mgr. et Mgr. Petr Hartoš, ODS

Jeden den na Dolní Počernice? Není to málo? Z otázek je jasné, že jsem si velmi dobře vědom velkého množství krásných míst.

Začneme tedy raději hned ráno, a to tenisem nebo cyklo projížďkou po úspěšně zvelebovaném centru obce. Peníze se mají utrácet doma, takže následuje polední menu v Al Mulino nebo exotickém Rang De Basanti. Z obou míst je kousek nejhezčí park v Praze (republice?), což doplníme o rozhlednu Doubravka v sousedních Kyjích.

A zpátky domů do Počerek přes nejmenší pražskou rozhlednu a rybník V Pískovně, kde to vypadá trochu jako mokřiny na Floridě. Pokud bude akce pořádaná Oázou, tak tam s návštěvou nebudeme chybět. A večerní shrnutí zážitků? Jistí to penzion Český statek nebo Počernický pivovar…

Ing. Tomáš Jílek, ODS

Za sebe mohu říci, že v Dolních Počernicích je celá řada lokalit a objektů, které bych svým hostům rád ukázal. Určitě mezi ně patří například kostel Nanebevzetí Panny Marie nebo objekty Starého a Nového zámku. Ale především bych se pochlubil zámeckým parkem s protékající Rokytkou, který je svou rozlohou, flórou i vzhledem opravdu jedinečný. A to včetně krásně zrenovovaných staveb, ať už je to budova bývalého mlýna nebo pivovaru či areál oranžerie. Třešničkou na dortu je pak Dolnopočernický rybník s ostrůvkem a krásně rekonstruovaným přelivem. A je skvělé, že součástí parku je i zázemí umožňující pořádání nejrůznějších kulturních a společenských akcí, které dnes už neoddělitelně patří ke zdejšímu životu.

Mgr. Tomáš V. F. Jirsák, KDU-ČSL

Hlavně **historii a přírodu**, ale vše se sem nemůže vejít: Začal bych jedním z nejstarších dochovaných pražských **kostelíků** s nádhernými **románskými freskami** z 12. stol. a sousedním **zámkem**, areálem **pivovaru a mlýna** a vyprávěl bych o své **činnosti pro farnost, práci v dětském domově** a o **25 festivalech**, jež jsme s **Klubem 26** pořádali v různých prostorách dnešního gastroareálu. Přirozeně bych pokračoval přes **zámecký park**, kde se s **POČIN**em pravidelně podílíme na organizaci **Dětských dnů, Babích let** a dalších akcí, k **rybníku**, kde pořádáme **Svatoštěpánská koupání**, odtud kolem **fary**, kde jsem spolupracoval na **salesiánské činnosti pro mládež**, a přes ul. **U Koní** s mou eponymní **galerií** a JK POČIN do **rezervace V Pískovně**.

PhDr. Drahoslava Kráčmarová, Ph.D., DOLNÍ 2018

Dolní Počernice každému příchozímu doslova učarují. Během jednoho dne lze pěšky celou obec projít skrz naskrz. Zdejší příroda je blahodárná a podmanivá.

Exkurzi pro přátele obvykle končíme pozorováním zvířecích obyvatel louky z okna našeho bytu. Nyní, v období vlčích máků, však namísto bažantů, zajíců a srn vidíme jen vyprahlou půdu a žlutou trávu. Koncem května byla louka i přes můj telefonát starostovi celá posekána „na ježka“. Mám si prý udělat pořádek se sousedy (někdo si stěžoval).

Přeju si, aby i moje děti mohly své přátele provázet po Počernicích plných svěží zeleně. Proto jsem vděčná kolegům Pavlu Vermachovi a Ivě Poláčkové za jejich úsilí o zachování zeleného rázu obce v souvislosti s metropolitním plánem.

Ing. Miloslav Král, ODS

Našim hostům bychom ukazovali vše, co se nám za dlouholeté působení ve vedení obce podařilo a věřím, že by nám jeden den nestačil. Získali jsme řadu objektů, které jsme přestavěli nebo se podíleli na jejich rekonstrukci.

Ukázal bych například MŠ, zdravotní středisko, hotel Svornost a celé historické jádro obce, poštu, knihovnu, infocentrum s muzeem, úřad MČ, Český statek, komunitní centrum, školská zařízení v čp.11 a čp. 312.

Samozřejmě bych je zavedl do zámeckého parku včetně Panského dvora a amfiteátru. Na příští den bych si již musel nechat naše sportoviště, klubovnu tenisu, dětská hřiště, geologickou zahradu s naším krásným hřbitovem, park v Čeňku, hájovnu s lesní školkou, a ještě mnoho dalšího.

Štěpánka Kratochvílová, PRO Dolní Počernice

Ukázala bych jim naši školu, resp. projekt školy, který se již dávno mohl realizovat. Vedení školy držím palce a přeji mnoho sil při tvoření rozvrhu na nový školní rok. Ale věřím, že tak jako každé září, budeme mile překvapeni a paní zástupkyně úspěšně vyřeší počty tříd, kombinace půlených hodin cizích jazyků, informatiky, tělocviků i konečné hodiny, aby se všichni plynule mohli vystřídat ve školní jídelně.

doc. PhDr. Iva Poláčková Šolcová, Ph.D., DOLNÍ 2018

Ukázala bych jim největší pražský přírodní park: Klánovice – Čihadla a všech 21 zastávek naučné stezky včetně největšího pražského rybníku – Počernického rybníku a nejmenší pražské rozhledny. Provedla bych je podél nejúčinnější pražské klimatizace – říčky Rokytky a jejími meandry. Ukázala bych nejkrásnější vinické zahrady a nejstarší vrbový prutník. Vyprávěla bych přitom ty nejstrašidelnější příběhy o zbojnické cestě plné hrdlořezů a loupežníků a jejich slujích na Vidrholci (Klánovický les), nejtklivější příběhy o Barborce, jejích veselicích a tragédiích, kterým němě po staletí přihlíží, a hlavně o Rokytce, která Počernice tvaruje a vpíjí se nesmazatelně do charakteru života lidí, kteří kolem ní žijí.

Zbyněk Richter, ODS

700 znaků, které mám na tuto odpověď k dispozici by mi rozhodně nestačilo. Takže: „Všechno, co jsme v naší MČ za posledních cca 20 let vybudovali, ale za jeden den bych to těžko stihnul".

Petr Stránský, ODS

Hosté, kteří k nám jezdí na návštěvu, obdivují místo, tedy co se zde nachází a jaké jsou zde možnosti. Je to zejména velké množství zeleně, široké využití kulturních a volnočasových aktivit, možnost procházek a jízdy na kole. Mnozí by zde i rádi bydleli, a to proto, že je v místě základní občanská vybavenost a dobré dopravní spojení jak na velké nákupy, tak i do centra. Zkrátka, jak někdo také říká, je to „taková vesnice v Praze". Přeji klidné letní dny v době školních prázdnin.

Mgr. Jan Šroubek, PRO Dolní Počernice

Turisticky zajímavý je bezpochyby zámecký park a Počernický rybník, ale z nedávné doby mám však velice pozitivní dojmy z Počernického campu. Je to místo, kde lze příjemně strávit odpoledne i s dětmi. Za zmínku stojí ještě procházka přes Vinici k hájovně v Xaverovském háji.

Ing. Pavel Vermach, Ph.D., DOLNÍ 2018

Je to výzva.

Pojďme pozvat zástupce magistrátu a provést je pomezím Běchovic, Dolních Počernic a Dubče, severozápadně od napojení Štěrboholské spojky na dálnici D0.

Toto území má pro nás zásadní význam, ačkoliv je odlehlé a mimo běžný zájem veřejnosti. Podle platného územního plánu je nezastavitelné s širokým pásem izolační zeleně na ochranu Dolních Počernic před negativními vlivy dálnice.

Nyní je v projednání nový územní plán Prahy, který tuto oblast navrhuje zastavět a dvacet let slibovaný zelený pás zrušit. Nejedná se o náš katastr, ale všechny negativní dopady záměru postihnou právě Dolní Počernice.

Pojďme se více zabývat strategickými záležitostmi, a ne pouze tím, co máme líbivě natřeno.

Všichni zastupitelé naší MČ byli osloveni, někteří nám svou odpověď nezaslali.

Pokud vás zaujalo vyjádření některého ze zastupitelů a rádi byste získali doplňující informace, obraťte se přímo na autora příspěvku. Kontaktní údaje naleznete na webových stránkách

https://praha-dolnipocernice.cz/zastupitele-mc

Redakční rada DPZ

Místní knihovna

VÝBĚR Z NOVÝCH KNIH

BELETRIE PRO DOSPĚLÉ

Kateřina Tučková	Bílá Voda
Vlastimi Vondruška	Křišťálový klíč IV. Hejnické slavnosti
	Ďáblova čísla
František Niedl	Poslední batalion
	Světla na pobřeží
Marek Herman	Máma není služka, máma je dáma
Petra Nesvačilová	Skutečná
Filip Rožek	Gump. Pes, který naučil lidi žít
Alena Damio	Mé anglické sezony
Carmen Kornocá	Dcery nové doby
	Konec starých časů
	Začátek nové éry
Jean Michel Guenassia	Zaslíbené země
Nora Roberts	Hvězdy osudu
	Čarovná zátoka
	Skleněný ostrov
Lucinda Riley	Milostný dopis

NAUČNÁ LITERATURA

Pavel Klusák	Gott. Československý příběh
David Černý	25 tajemství Prahy
Daniel Prokop	Slepé skvrny
Okamura, Böhm, Franta	Město pro každého
Kolektiv autorů	Město žije a prosperuje tam, kde se dobře chodí
Kristina Höschlová	Lékařem mezi nebem a horami
Václav Králíček	Titanic

BELETRIE PRO MLÁDEŽ

Daniela Krolupperová	Labutí dům
Lucie Hlavinková	Sesterstvo a síla moci
Petra Stehlíková	Nasterea
Lucie Hášová Truhelková	Dědeček v růžových kalhotách
Nina Mav Hrovat	O jezevci, který pořád zpíval
Hidenori Kusaka	Pokémon Red a Blue 4.-7.
Kid Cube	Kotě z Podsvětí
Cavan Scott	Star Wars. Vrcholná republika
Adam Blade	Star Wars. Útok na robodraka

NAUČNÁ LITERATURA PRO MLÁDEŽ

Kolektiv autorů	Guinness World Records 2022
Alena Ryšánová	Mám v tom hokej
Jaromír Votík	Fotbal – herní trénink a pohybová příprava

NEMÁTE DOMA „NAVÍC"?

SATURNINA od Zdeňka Jirotky a jiné nové knihy, které podpoří dobru náladu. ☺

***Světla Parkanová**, knihovnice*

POČERNICKÝ MĚŠEC

Participativní rozpočet 2022 – výsledky

Vážení spoluobčané,
v minulém čísle DPZ byl uveřejněn seznam projektů, které postoupily do veřejného hlasování našeho participačního rozpočtu (dále jen PR). To bylo ukončeno dne 31. 5. 2022 a dne 6. 6. 2022 byly na 23. zasedání ZMČ Praha – Dolní Počernice schváleny výsledky vašeho hlasování, které níže uvádíme v podobě usnesení ZMČ.

ZMČ Praha – Dolní Počernice
rozhodlo
na základě hodnocení veřejnosti o výsledcích participativního rozpočtu MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022 takto:

Dětské hřiště pro nejmenší v zámeckém parku		
	151 hlasů	116 000 Kč
Oživení prostoru - Na Farním		
	68 hlasů	182 000 Kč
Počernice pěšky	67 hlasů	75 000 Kč
Nesoutěžní stolní tenis	44 hlasů	22 000 Kč
Dětský lesní klub v hájence – fasáda budovy		
	39 hlasů	199 500 Kč

schvaluje
navýšení finanční částky 500tis. Kč, která byla stanovena pro participativní rozpočet MČ Praha – Dolní Počernice na rok 2022 o 94 500 Kč

stanovuje
dle pravidel participativního rozpočtu odměny jednotlivým žadatelům (bez titulů) takto:

Eliška Daněčková	1116 Kč
Iva Poláčková-Šolcová	1820 Kč
Tereza Vrbová	1000 Kč
Václav Kalimon	1000 Kč
Martina Knězů	1995 Kč

pověřuje
RMČ Praha - Dolní Počernice, aby zajistila realizaci schválených projektů dle pravidel participativního rozpočtu MČ Praha - Dolní Počernice na rok 2022

Z výše uvedeného je zřejmé, že ZMČ posílilo původní výši PR 500tis. Kč o 94 500tis. Kč, takže budou podpořeny všechny projekty, které od vás obdržely kladný počet hlasů. Je potěšitelné, že v podstatě všechny schválené projekty budou po své realizaci prospěšné našim dětem a mládeži. Je nyní na nově zvolené samosprávě, zda při schvalování rozpočtu na r. 2023 opět vyčlení nějakou finanční částku na další PR.

Závěrem je nutno poděkovat všem žadatelům (celkem 8) za snahu zlepšit podmínky veřejného života v naší MČ a vám všem, kteří jste se do hlasování o PR zapojili.

Kancelář starosty

Vyhláška o zákazu pití alkoholu na veřejných prostranstvích

Vážení spoluobčané, Zastupitelstvo HMP schválilo svým usnesením č. 37/22 ze dne 26. 5. 2022 vyhlášku o zákazu pití alkoholu na veřejných prostranstvích. Tato vyhláška přesně stanovuje, na jakých místech v městských částech HMP je pití alkoholu zakázáno. Níže jsou uvedena tato místa v Dolních Počernicích.

DOLNÍ POČERNICE, NÁMĚSTÍ A ULICE:
1. Bakurinova, v okolí severního oplocení místního hřbitova
2. Národních hrdinů mezi křižovatkami s ulicemi Svatoňovická a Nad rybníkem
3. Svatoňovická, mezi ulicemi Národních hrdinů a Rudníkovská

PARKY A OSTATNÍ VEŘEJNÁ ZELEŇ:
4. Bakurinova, parková plocha po rekultivované skládce
5. Ochranné pásmo přírodní rezervace „V pískovně“, vymezené hrází rybníka Martiňák, korytem Svépravického potoka a vodotečí, vytékající z požeráku rybníka Martiňák
6. Zámecký park
7. Lesopark V Záhorském mezi ulicemi Národních hrdinů a Českobrodská

Je však velmi obtížné dodržování této vyhlášky kontrolovat a viníky postihovat. Tato činnost je v kompetenci obou složek policie, ale budeme vám vděčni za každý podnět a určení míst, na kterých je dodržování této vyhlášky problematické, resp. kde se nedodržuje, a vytipování dalších míst, která bychom do vyhlášky při její aktualizaci mohli doplnit.

Kancelář starosty

O dolnopočernické přírodě

Vážení čtenáři,
na základě vašich četných dotazů, které směřujete k mé osobě v oblasti přírody, jsem požádal pana inženýra Dana Frantíka, vedoucího oddělení městské zeleně Odboru ochrany prostředí MHMP o rozhovor, ze kterého lze vyčíst odpovědi na vaše nejčastější dotazy.

Pane inženýre, v průběhu mého starostování v Dolních Počernicích dostávám od našich občanů otázky, které by měly spíše patřit do Vaší působnosti. Dovolím si Vám několik takových otázek položit a požádat Vás o odpovědi.

1) Lidé se opakovaně ptají, proč nelze na Počernickém rybníku provozovat vodní sporty, vybudovat mola, pláž a podobné aktivity rekreačního charakteru, včetně rybolovu.

Počernický rybník je součástí maloplošného zvláště chráněného území, přírodní památky Počernický rybník, které bylo vyhlášeno už v roce 1988 především za účelem ochrany ptactva. Požadované sportovní a rekreační aktivity jsou v přímém rozporu s legislativou, která se k chráněnému území váže. Zkušenost z Prahy, ale i jiných částí České republiky, jasně ukazuje, že nastavené legislativní mantinely pomáhají chránit ohrožené složky přírody, a zároveň se bohužel také ukazuje, že uvolnění nastavených pravidel vede k degradaci či dokonce ztrátě předmětu ochrany.

2) Dalším častým dotazem v souvislosti s Počernickým rybníkem je prodloužení promenádní cesty po jeho pravém břehu až k rozdělovacímu objektu a nejlépe zokruhovat pěší a cyklistické propojení kolem celého rybníka.

Zokruhovat pěší či cyklistické propojení kolem rybníka není možné ze stejných důvodů, kterým se věnuje přechozí bod. Ale promenádní cestu plánujeme prodloužit a propojit s cestou vedoucí pod Vinicí a směřující k podchodu železniční trati u nádraží Běchovice.

3) Poměrně neúspěšně čelím dotazům na náhlou změnu kvality vody v Počernickém rybníku, která obvykle v určitém období zezelená. Co může být příčinou?

Příčina je poměrně jasná – zezelenání vody je důsledkem namnožení zelených řas a sinic. Voda v Rokytce obsahuje větší množství živin, zejména fosforu, který je pro rozvoj sinic důležitý. Fosfor se do vody dostává zejména z vyčištěných odpadních vod z ČOV, které jsou výše na toku. Celkově voda v rybníce není špatná a její průhlednost dosahuje v průměru 50 cm. Problém je ale v tom, že většina nečistot a i sinic je podle našich dlouholetých pozorování nafoukána k severnímu okraji hráze, kde je také největší koncentrace lidí a kde tedy je nejvíce „na očích".

4) Lidé velmi citlivě vnímají občasný úhyn většího množství ryb, co je toho příčinou a jak při takovém úkazu postupovat? Nejsnazší je samozřejmě zavolat starostovi, ale co dál?

Úhyn ryb je většinou na jaře, říká se tomu jarní virémie. Jedná se o virové onemocnění, které napadá slabší ryby. V mírných zimách se stává, že ryby nedostatečně zimují a částečně aktivují, čímž spotřebovávají zásobní látky v těle, ale ve vodě ještě potrava není. Takto oslabené ryby jsou pak náchylnější k virózám. Uhynulé ryby vždy na výzvu odstraňují pracovníci Českého rybářského svazu, tedy ti, kdo na rybníku hospodaří.

5) Podle mého názoru je průběžně kvalita vody v Počernickém rybníku uspokojivá. Je zde prováděn monitoring čistoty vody, jak často, kde a kým? Jsou naměřené údaje dostupné veřejnosti?

Na rybníce se pravidelně každý měsíc měří průhlednost vody. Tyto údaje slouží většinou pro interní potřebu a zveřejňují se v rámci sumárního zpracování kvality vody cca ve dvouletých cyklech. Kvalita vody v Rokytce se sleduje jednou za dva měsíce, a to v profilech nad a pod rybníkem. Výsledky kvality vody jsou volně ke stažení na internetu: http://www.praha-priroda.cz/odborna-verejnost/kvalita-vody/kvalita-vody-ve-vodnich-tocich/rokytka/

6) Vím, že v katastru naší MČ jsou téměř všechny vodní plochy a vodní toky zrevitalizovány. Máte ještě v plánu u nás jejich další úpravy?

Ano, přestože oblast Dolních Počernic je jednou z nejvíce revitalizovaných částí Prahy, tak ještě několik menších akcí a jednu větší připravujeme. Na Počernickém rybníce plánujeme ještě vybudovat soustavu tůní, dále připravujeme revitalizaci koryta Rokytky nad nátokem do rybníka. Rozsáhlejší revitalizaci Rokytky plánujeme také v prostoru pod zástavbou Počernic – u Pískovny.

7) Přejděme k lesním porostům. Pamatuji se, že jsme spolu začátkem milénia vytipovali plochy, které byly v územním plánu určeny k výsadbě lesa a vy jste zajišťoval jeho výsadby. Dnes můžeme vidět po obvodu naší MČ již vzrostlý les. Provádíte na těchto pozemcích pravidelnou údržbu a v čem spočívá?

Les naštěstí po překonání počáteční – cca pět let trvající – fáze roste už v zásadě sám. V této fázi jsou to například porosty podél Štěrboholské radiály nebo podél Hostavického potoka. V takovýchto a podobných porostech se provádí výchovné zásahy – prořezávky (to v těch mladších porostech) nebo probírky, ale fakticky jen jednou za 5–7 let. V rámci těchto výchovných zásahů se odstraňují suché, nemocné, poškozené stromy, a dále se vyřízne méně kvalitní strom, který zároveň škodí (nejčastěji vzájemným utlačováním v koruně) nějakému vedle rostoucímu stromu, který je buďto kvalitní nebo je takového druhu, že ho chceme tímto zásahem podpořit. Bez výchovných zásahů by byly porosty poměrně přehoustlé, s malými korunami, což není dobré jak z hlediska struktury porostů a jejich odolnosti např. před rozlámáním sněhem nebo větrem, ale ani například z hlediska tvorby kyslíku a dalších funkcí, které chceme, aby lesní porosty v podmínkách města plnily.

8) Lidé jsou zděšeni, když Lesy HMP plní lesní hospodářský plán, který má mnohdy za následek prakticky plošné kácení vzrostlých stromů. Samozřejmě že tuto činnost odnáším já, protože starosta za všechno může. Jak nejlépe našim občanům takovou činnost vysvětlit?

Nejprve bych chtěl alespoň zjednodušeně vysvětlit pro veřejnost trochu zavádějící název „lesní hospodářský plán". On to není ani tak plán v tom slova smyslu, jak chápeme význam slova plán – tedy něco, co se jednou naplánuje a pak se musí plnit. V zásadě se jedná o jednou za 10 let provedenou inventarizaci lesních porostů a stanovení 2 základních limitů: prvním je minimální plocha výchovných zásahů (tedy prořezávky a probírky) v porostech do věku 40 let. Druhým je maximální množství dřeva, které je možné pokácet. Ovšem tyto dva limity jsou jednak na dobu deseti let, jednak u často dotazované těžby se jedná o maximální množství, které je stanoveno dle zákonem daného postupu a matematického výpočtu, a to na celý lesní majetek, tedy v našem případě cca 2850 hektarů lesa. Chtěl bych všechny ujistit, že my v rámci obhospodařování lesního majetku hl. m. Prahy nikdy nevyužíváme ten maximální možný těžební limit, většinou ročně se pohybujeme mezi 50–70 %, a to ještě většina kácených stromů jsou suché nebo poškozené stromy – tedy stromy, které jsme povinni ze zákona přednostně odstraňovat jako tzv „nahodilou těžbu". Staré stromy, které kácíme zelené, jsou vždy individuálně vybírané a vždy je konkrétní důvod, proč byl vybrán ten který strom. Většinou je to z důvodu podpory přirozeného zmlazení (to je možné vidět zejména v oblasti Xaverovského háje), kde se výběrem jednotlivých stromů ovlivňuje množství světla, které dopadá na půdu a tím se podpoří odrůstání malých semenáčků nových dubů, které tvoří základ budoucího lesa. Pokud se bavíme o plošném kácení, tak to je v posledních dvaceti letech velmi omezeno na odůvodněné případy – ať už těžba odumřelých, zejména kůrovcem zdecimovaných smrkových skupin, nebo zásah v porostech nepůvodních dřevin – především agresivního dubu červeného nebo akátu.

9) Máte na starosti realizaci rozsáhlého parku U Čeňku. Jaké zlepšení můžeme v této lokalitě ještě letos a v příštích letech očekávat?

Letošní jaro jsme v zásadě dokončili vegetační i technickou kostru parku U Čeňku, a to v části přiléhající k nové zástavbě Počernic. Pouze z důvodu dodání nekvalitních stromů – třešní, které jsme museli vrátit, bude plánovaná výsadba třešňové aleje podél mlatové cesty vedoucí k ulici Národních hrdinů provedena až na podzim. V letošním roce bychom rádi instalovali nové lavičky a také workoutovou sestavu. Jinak naše představa je taková, že část parku U Čeňku mezi rybníkem Martiňák a Černým Mostem bude i do budoucna více parková, druhá část od rybníka k Dolním Počernicím bude více přírodní. Proto jsme zde nechali i poměrně velké plochy lučních porostů, které budou udržovány extenzivně sekáním na seno. Myslím, že si tak každý může vybrat, která část mu více vyhovuje, a tak budou spokojeni všichni.

10) Na závěr se Vás dovolím dotázat, jak se na Dolní Počernice díváte z krajinářského hlediska. Setkáváte se u nás s nějakými negativními jevy, a jak bych Vám mohl při naší dlouholeté spolupráci pomoci já, popřípadě naši občané.

Musím říci, že se rád do oblasti Dolních Počernic podívám, ať už pracovně nebo i soukromě. Podařilo se nám tady s kolegy z oddělení i v součinnosti s městskou částí udělat hodně pěkných věcí a je radost pozorovat, jak to, co jsme sázeli před 10–15 lety a obávali se každého suchého léta a následných úhynů, nyní už samo roste „jako z vody". Jak se do oblasti vrací živočichové, kteří zde desítky let nebyli, jak se stále mění námi revitalizované koryta potoků atd. Stejně tak mě těší, že si námi zakládané nové plochy zeleně našly i své lidské návštěvníky, protože jsem si vědom, že se stále pohybujeme na území města, tedy že děláme věci nejen pro přírodu, ale také pro lidi. Myslím, že mnohá zeleň právě v oblasti Dolních Počernic je dokladem toho, že lze úspěšně skloubit oboje – tedy potřeby lidí i přírody.

Děkuji za Vaše odpovědi.

Jak je z výše uvedeného rozhovoru zřejmé, dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací, které nám pomohou udělat si obrázek o péči pracovníků magistrátu, kterou přírodě v Dolních Počernicích věnují.

***Zbyněk Richter**, starosta MČ Praha – Dolní Počernice*

Foto: Kateřina Hančová

SVÁTEK SOUSEDŮ 24. května

Toto tradiční sousedské setkání, které před časem po vzoru původního svátku z Paříže z roku 1999 přenesla k nám do Počernic Vlastička Václavková, jsme konečně pro vás opět mohli uspořádat po tříleté odmlce v důsledku covidových omezení. Na pomyslnou štafetu kulturních a společenských akcí navázala příspěvková organizace Oáza Dolní Počernice, která připravila i letošní program.

Ten započal ve spolupráci s Komunitním centrem JAKO DOMA besedou o dětských knížkách s paní Segi Lukavskou a vernisáží výstavy manželů Růžičkových, která bude k vidění v těchto prostorách minimálně do konce letních prázdnin. V Komunitním centru také proběhla seniorská aktivita „Pečení kváskového chleba", jehož

ochutnávku přinesla starostovi paní Davidová, pod jejíž patronací pečení proběhlo. Byl připraven i doprovodný program pro děti „malování křídami na chodníku", který však vzal za své v důsledku četných deštivých přeháněk. I když pár odvážlivců se přesto našlo. ☺

Po úvodním slovu starosty následovalo pěvecké vystoupení dětí z MŠ DUHA pod vedením jejich paní učitelky Jarky Pasákové. Děti za doprovodu kytary zazpívaly několik písniček a četné publikum rodičů, přátel a dalších hostů jim za jejich výkon mohutně aplaudovalo a odměnilo je i bouřlivým závěrečným potleskem.

Na hosty čekala ochutnávka boršče, který připravily Tatjana a Alina ve spolupráci s Vláďou Cenkrem a jeho spolupracovnicí Oksanou z kempu, kde jsou také ubytovaní uprchlíci z Ukrajiny. Chtěly tímto vyjádřit velký dík za pomoc a přijetí mezi námi v jejich tíživé situaci.

Poté byl starosta k dispozici občanům v zasedací místnosti úřadu, aby odpověděl na četné dotazy a vyslechl připomínky ohledně nového Metropolitního plánu, k němuž se poté nejbližší zasedání ZMČ vyjadřovalo.

A pak už se rozproudila volná zábava. Na stoly jsme průběžně nanosili různé dobroty od návštěvníků, kteří je buď sami vytvořili, či zakoupili a donesli pro potěšení všem „sousedům". Podávala se grilovaná selátka, která již dlouho předtím dráždila přítomné svou vůní a kterých se už všichni nemohli dočkat. Pivo, víno a další nápoje nabízel stánek Českého statku a k poslechu i tanci hrála neúnavně až do pozdních večerních hodin cimbálovka Žandár.

Jelikož nabízená možnost sledovat přímý přenos z hokejového utkání Finsko – Česko na promítacím plátně v zasedačce úřadu zůstala nevyužita, je zřejmé, že navazování nových i starých sousedských vztahů hosté upřednostnili a věříme, že s námi strávili příjemný večer…

***Markéta Brožová**, OÁZA Dolní Počernice*

Foto: Pavel Průcha

DEN DĚTÍ

+ kampaně Den bez úrazů a ETUR – Evropský Týden Udržitelného Rozvoje

Sobotní Dětský den 4. 6. v prostorách zámeckého parku a okolí byl letos prosluněn nejen shůry, ale i spoustou dětských úsměvů a uznalou pochvalou rodičů. U tří vstupních stanovišť se již před začátkem akce začaly tvořit fronty zájemců o mapku a kartičku s čísly jednotlivých zastávek, kde děti plnily rozmanité úkoly. Kdo chtěl, přispěl organizátorům nějakým tím obolosem a pak už se vydal na trať vstříc novým zážitkům.

Příspěvková organizace Oáza Dolní Počernice spolu s dalším početným ansámblem dobrovolníků z řad svých přátel, zaměstnanců ÚMČ, základní školy, dětského domova, Lesní školy V Hájence, kovářské dílny, dále účastnících se záchranných složek (Vodní záchranná služba, Policie ČR, Hasičský sbor Strašnice) a spolupracujících organizací (Počin a jeho jezdecký klub, Český svaz včelařů, BESIP) připravila trasu plnou hříček, úkolů i kvízů, ale hlavně spoustu příjemných chvil a soutěživých her. Snaha těch nejmenších i těch školou už povinných byla příkladná a každý (i doprovod, pokud chtěl), byl odměněn vlastnoručně opečeným buřtíkem a vytrvalci, kterým se podařilo obejít všech 12 stanovišť, se dočkali i zmrzlinové odměny.

Zájem veliký byl u stánku Policie ČR, kde parta nadšenců z jejích řad přišla ve svém volném čase (někteří rovnou po namáhavé službě) ukázat dětem svoji výzbroj (tu si každý nadšeně zkoušel a prohlížel) a předvedla „akční zásah proti pachateli". Děti zde měly také spoustu všetečných dotazů (např.: „a pane policie, vy taky na silnici dýcháte do balonku nebo rovnou střílíte?" ☺ Možná by raději asi tentokrát nedýchali, jelikož v okolních stáncích nebo v objektech Počernického pivovaru byly připraveny rozličné pochutiny, které nešlo pivem nezapít… I když řidičům jsme samozřejmě poctivě přinesli nealko pivo…

Taktéž u hasičů bylo živo, a aby také ne. Vždyť jejich uniformy, vybavení, a hlavně obrovské červené auto přilákaly skoro každého malého kluka i holku. Prohlídnout si to všechno zblízka, a třeba i osahat, bylo pro mnohé splněným snem…

Vodní záchranáři na sebe strhli opět tu největší pozornost a určitě zaslouženě. Projížďka na záchranářském člunu byla velkou atrakcí a některým se poštěstilo brázdit Počernický rybník dokonce na záchranném vodním skútru. Děti i dospělí si vyzkoušeli základy první pomoci, či jak zachránit tonoucího, a věříme, že jim tyto znalosti i v případné životní zkoušce někde v terénu pomůžou obstát.

Zástupce BESIPu, který i navzdory nečekaným časovým komplikacím nakonec dorazil, dětem předával cenné rady pro bezpečný pohyb v silničním provozu i v terénu a obdarovával je užitečnými doplňky na kolo, batoh nebo oblečení, aby byly v na cestách dostatečně dobře „vidět".

Včelaře a jejich svaz, který nám i letos zapůjčil informační tabule a pro děti připravil spoustu dárků a propagačních předmětů, opět více než vzorně zastupoval svými zkušenostmi a znalostmi z oboru místní včelař. Skleněný ukázkový úl učaroval všem kolemjdoucím a vyprávění o jeho užitečných obyvatelích taktéž.

Dalším doplňkem zábavy mimo stanoviště byly jezdecké ukázky parkuru v areálu bývalého Svazarmu, Den otevřených dveří v JK Počin, kolotoče, skákací hrad a trampolína ve Štěpnici a také oblíbená lezecká stěna od Coca-Coly před amfiteátrem. Dětského dne se zúčastnilo bezmála 760 dětí (dle počtu vydaných kartiček) a k tomu ještě odhadem dvojnásobek dospělých. Což nás trochu organizačně zaskočilo, neboť v dřívějších ročnících bývala účast maximálně poloviční. Nezbývalo než průběžně tisknout další kartičky a mapky, dojet pro další várku buřtů a chleba, dokoupit zmrzliny a nezastavit se do pozdního večera…

Velké poděkování patří všem, kteří dětem připravili nezapomenutelné zážitky a také dlouholetému sponzorovi nealko nápojů pro návštěvníky a organizátory akce, jímž je Coca-Cola HBC.

MUDr. Pavel Boček** a **Markéta Brožová

Foto: Pavel Průcha

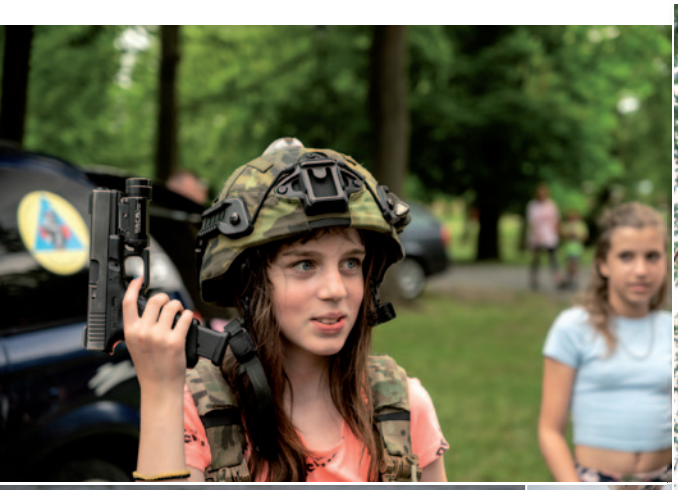

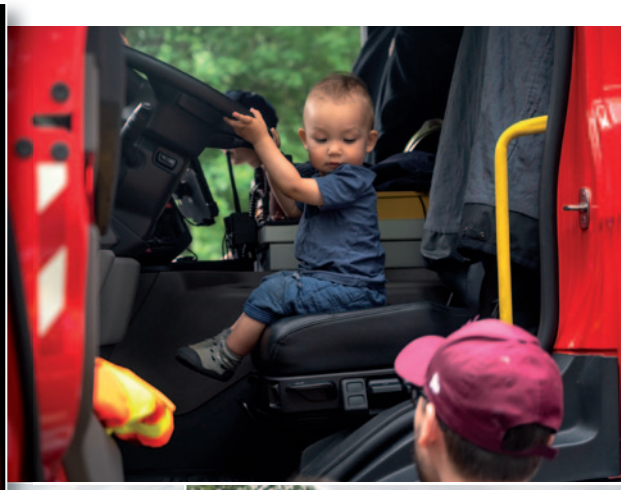

ORDINAČNÍ DOBA PEDIATRIE

Alergologie – Pediatrie s.r.o., IČO 284 55 711,
www.alergologie-pediatrie.cz

Národních hrdinů 587, Dolní Počernice, tel. 723 934 288
Za Poštovskou zahradou 588, Běchovice, tel. 723 582 622

PONDĚLÍ Dolní Počernice	**7,00 – 8,00** Kontroly, odběry	**8,30 – 12,00** Pro nemocné		
ÚTERÝ Běchovice	**7,00 – 10,00** Objednaní	**10,30 – 12,00** Pro nemocné		
STŘEDA Dolní Počernice	**7,00 – 10,00** Objednaní	**10,30 – 12,00** Pro nemocné		
ČTVRTEK Dolní Počernice			**12,00 – 14,00** Pro nemocné	**15,00 – 17,00** Objednaní
PÁTEK Běchovice	**7,00 – 10,00** Objednaní	**10,30 – 12,00** Pro nemocné		

PRÁZDNINY 2022
(V pátek 1. 7. je ordinace pouze v Dolních Počernicích!)
ORDINACE ZCELA UZAVŘENA: 4. – 8. července, 15. – 19. srpna

Zastupuje: MUDr. Hana Kučerová, ordinace praktického dětského lékaře Žižkova 419, Šestajovice, tel. 281 961 359

Ordinační hodiny pro nemocné:

Pondělí, pátek	8,00 – 12,00
Úterý, čtvrtek	8,00 – 11,00
Středa	13,00 – 17,00

ALERGOLOGIE MUDr. Jan Radina
V době prázdnin pouze v pondělí: 25. července, 1. a 31. srpna, 13,30 – 17,00 ordinace Běchovice, tel. 723 528 622.

POČERNICKÝ SENiorský den

12. června

Krásné letní odpoledne, zábavný program, dostatek rozmanitých nápojů, stoly prohýbající se samými laskominami a mnoho známých i nových tváří mezi hosty – co víc si přát? Alespoň s takovými (a zatím s žádnými jinými) dojmy a zážitky se nám svěřili návštěvníci letošního „Dne seniorů"… Pravda, jediné, co některým trochu chybělo, byly tradiční sportovní soutěže a zápolení v pétanque, kroketu, ping-pongu či v hodu na koš a kopu na bránu... Příští rok je nezapomeneme opět zařadit, mně jako jednomu z organizátorů jsou tyto „disciplíny" velice blízké, a tak se na ně můžete těšit. Tentokrát však na ně v programu nezbylo místo a čas.

Oficiálně se totiž otevíralo Komunitní centrum Jako Doma (KC), kde pod vedením Zdeňky Čápové a jejích kolegyň již od ledna probíhají různé kurzy a stále se rozšiřující výběr pravidelných seniorských aktivit. Jejich přehled najdete na www.kcjakodoma.cz. Při této akci si přítomní mohli vyzkoušet výrobu keramiky pod vedením zkušené lektorky Jiřinky a prohlédnout si ostatní prostory, kam jsme umístili alespoň dvě obvyklá stanoviště z minulých ročníků – oblíbené masáže od Petry a Zuzky a deskové hry s Tondou.

Na všechny příchozí čekal uvítací drink v podobě sektu, dále si každý mohl posloužit dle libosti pivem Rebel 11, které vám ochotně čepoval Míra, kávou připravenou Uli a Katkou z KC, výborným vínem nebo nealkoholickými nápoji od sponzorské firmy Coca-Cola. Všemi vychvalovaný raut jsme objednali v Restauraci Na Kempu (teplý + sladký raut) a částečně v Hotelu Svornost (roastbeef) a o jeho včasný dovoz se postaral Michal. Dílem jsme raut dotvořili i svými silami, tedy spíš šikovnýma rukama Ivanky z Oázy (ovocné, zeleninové a sýrové mísy) a s gracií vám vše byla připravená servírovat Janička. Jo a bábovku jsem pekla já. ☺

Starosta všechny přivítal, pohovořil krátce o vzniku KC a předal mikrofon prvnímu z účinkujících – známému herci a baviči Pavlu Novému a jeho hudebnímu doprovodu Sekáč. Ti více jak hodinu a půl úspěšně bavili publikum rozličnými historkami za doprovodu kytary a zpěvu kapely. Na závěr jsme Pavla poprosili o vylosování cen naší tradiční tomboly, ve které 15 šťastlivců získalo hodnotné dárky jako vstupenky na koncerty (Oáza), poukazy do místních restaurací (Rang de Basanti, Český statek, Na Kempu), zajímavé knihy (Nakladatelství KAZDA), dárkový balíček (kadeřnice Jaruška Krčálová), poukaz na pedikúru (Blanka Kunešová) či sekt, víno, kávu (Oáza) a pexeso Lesní svět jako cenu útěchy (Nakladatelství KAZDA).

Po přestávce, kdy se na podiu měnily kapely, začalo vystoupení skupiny Acoustic trio, jež se skládalo z kytaristů Honzy, Karla a zpěvačky Kateřiny Romansové. Její nádherně hluboký, a přitom sametový hlas, okouzloval místní posluchače téměř tři hodiny a některé sváděl opakovaně i k tanci na české i světoznámé hudební hity. Na závěr jsme si od sympatické kapely vytleskali přídavek a po nezbytném dopití druhého sudu a potřebného úklidu se všichni odebrali pokojně domů bohatší o příjemný kulturní, společenský a chuťový zážitek.

Ráda bych tímto poděkovala všem svým spolupracovníkům, spoluorganizátorům a sponzorům, kteří se na zdárném průběhu akce podíleli.

Vystoupení Pavla Nového a bohatý raut – to byla tak trochu náhrada za již podvakrát neuskutečněné (kvůli covidu) předvánoční setkání seniorů ve Svornosti. Díky tomu jsme se mohli trochu více „rozšoupnout", takže příští rok se nejspíš budeme muset trochu uskrovnit. Případné buřty na ohýnku a vlastnoručně upečené buchty nám ale doufám radost z pohodově stráveného odpoledne nevezmou. ☺

***Markéta Brožová**, OÁZA Dolní Počernice*

Coca-Cola HBC
Česko a Slovensko

Foto: Pavel Průcha

KC JAKO DOMA, běžíme jak o závod :-)

Máme otevřeno teprve od letošního února, ale už teď se můžeme pochlubit mnoha zajímavými aktivitami, workshopy a skvělými lektory. Každý týden tu vznikají originální díla z našich pravidelných kreativních dílen, před očima nám roste komunitní zahrada s překrásným lučním záhonem, ozdravujeme těla pohybem. A co je nejdůležitější, navazují se u nás nová přátelství. To nás těší nejvíce :-)

Naše komunita se rozrůstá. Chodí k nám totiž nejen senioři, ale třeba i děti, které si u nás píší úkoly a pomáhají například s údržbou zahrady... Nebo si povídají s dalšími návštěvníky Komunitního centra Jako doma (a ti mladší obvykle radí nám starším, co a jak dělat, když se zakousne počítač či mobil). Prostě opravdu jako doma, kde se přirozeně setkává několik generací v jednom prostoru.

Výstava manželů Růžičkových **„SPOLU V UMĚNÍ ŽIVOTA“** je k vidění celé léto až do konce září. Vernisáž proběhla 24. května 2022 a moc se povedla. Děkujeme Daniele a Lubomírovi za úžasný kulturní zážitek. Nádherné fotografie, plastiky a medaile z jejich dílny si rozhodně nenechte ujít.

Máme zde dvě nové tváře. Uljanu Šmídovou, milou a ochotnou, která se o všechny příchozí návštěvníky postará vždy od pondělí do pátku od rána do odpoledne. Každé pondělí mezi 11 a 17 hodinou zas můžete potkat Kateřinu Šplíchalovou, která zde vede komunitně-sociální poradnu. V sociální sféře se pohybuje přes 20 let a nic lidského jí není cizí.

NOVÁ POSILA

Uljana Šmídová

Mladá maminka dvou dětí. Již od 6ti let tancovala společenské tance a balet. Vyhrála mnoho soutěží v ČR, vytancovala si spolu se svým tanečním partnerem mezinárodní třídu. Tančila i v zahraničí (Rusko, Německo, Slovensko).

V současné době propadla kouzlu háčkování a plánuje háčkovací workshopy.

KOMUNITNĚ-SOCIÁLNÍ PORADNA

Kateřina Šplíchalová

Nesnáze běžného života moderní doby i osamělost můžete u nás v Komunitním centru hodit za hlavu.

Ráda poradím a popovídám si s vámi. Najdeme vhodnou aktivitu, skupinu lidí se stejnými zájmy. Získáte přátele při zajímavých aktivitách.

Pondělky 11.00 – 17.00 hod.

V létě nezahálíme :-)

Každý měsíc proběhne několik workshopů, viz. Program „Letní akce“ určené pro širokou veřejnost. Senioři mají vstup zdarma. Místo si, prosím, zarezervujte na emailu: info@kcjakodoma.cz, nebo v rezervačním systému na webových stránkách www.kcjakodoma.cz.

Vedle stávajících aktivit nově připravujeme např. *Literární čajovnu*, skupinovou aktivitu, kde se bude povídat, vyprávět a psát (třeba i hrát divadlo?). Nebo také *Angličtinu pro seniory* jako trénink paměti. Přijďte vše vyzvědět, vyzkoušet.

Plánujeme od září i několik aktivit pro školní děti a dospělé Počerničáky.

Přijďte k nám tvořit anebo si pohrát, těšíme se na vás. Velice rádi uvítáme každého, kdo bude mít chuť se zapojit.

Zdeňka Čápová

Foto: Pavel Průcha

Pod jednou střechou všichni spolu

JAKO DOMA

LETNÍ AKCE

Přijďte nasát atmosféru našich kurzů.
Radost z tvorby nebo pohybu.
Senioři mají vstup zdarma.

KERAMIKA

12.července 13.00-16.00 hod.
2.srpna 13.00-16.00 hod.

Hnětení hlíny, tvorba a radost.
Základy keramiky.
Vytvořte si vlastní dílo pod dohledem profesionála.

VÝTVARNÁ DÍLNA

20.července 13.00-16.00 hod.

Kreativní práce s barvami.
Tvořit a společně diskutovat.
Kašírování – nenáročná výtvarná technika.

SASHIKO

Termín bude UPŘESNĚN

JÓGA

13.července 13.00-16.00 hod.
10.srpna 13.00-16.00 hod.

Zlepšíme komunikaci s naším tělem.
Poznáme ozdravnou sílu vlastního dechu.
Pronikneme do taje meditace.

Na snímku je družstvo mladých basketbalistů (kolem r. 1950), kterým se říkalo „hopsálkové". Stojí zleva: Pacl, Hataš, Řízek; v podřepu zleva: Čech, Karban

Významné sportovní výročí

Nechce se tomu věřit, ale v letošním roce je tomu 80 let, co se v Dolních Počernicích začala hrát košíková. Oddíl košíkové byl založen pod hlavičkou místního Sokola v roce 1942 a má jednu z nejdelších a nejbohatších historií mezi menšími, tehdy ještě vesnickými oddíly v českých zemí. Jeho první aktivity zaznamenáváme v těsné blízkosti fotbalového hřiště tam, kde jsou nyní tenisové kurty C a D.

První krůčky nově vzniklého oddílu mají na svědomí počerničtí rodáci Jirka Kolc, Bohouš Karban a Mirek Mařenec. Asi největší podíl na úspěšných začátcích dolnopočernické košíkové však měl Ludvík Luttna, který byl tím pravým tahounem oddílu. Ti všichni již nejsou mezi námi, ale jejich odkaz dodnes přetrvává.

Již ve svých začátcích měla hra velmi dobrou úroveň. Pohárové utkání u nás hrála dokonce i pražská Sparta, a jeden náš zápas byl dokonce zařazený i do losování tehdejší Sportky. Soutěžní utkání hrál náš oddíl stále, ale s malými přestávkami. Od r. 1972 se však obnovila jeho činnost naplno. Předsedou oddílu se všemi organizačními povinnostmi se stal Zbyněk Richter a od podzimu 1972 vstupem do středočeské III. třídy začala nová a bez nadsázky zlatá éra dolnopočernické košíkové.

Oddíl se rozrůstal zejména o družstva mládeže a po r. 1990 zaznamenal zásluhou děvčat i velké mezinárodní úspěchy. Na tom mělo zásluhu též mnoho hráčů dospělých, kteří se mládeži věnovali.

Na rozvoji mládeže i celého oddílu má obrovský podíl Petr Polcar, který vnesl do jeho družstev nebývalou pospolitost, která zaručovala jeho další rozvoj.

V posledních letech se výrazně zkvalitnila úroveň A družstva dospělých, které dosáhlo historicky nejcennějšího úspěchu, když skončilo na 3. místě Pražského přeboru A, a dokonce bojovalo o postup do II. ligy.

Není pochyb, že náš oddíl košíkové bude nadále vést naši mládež k tomuto krásnému sportu a jeho tradice v Dolních Počernicích bude pokračovat.

***Zbyněk Richter**, dlouholetý předseda oddílu košíkové*

První ročník míčového sedmiboje

V sobotu 11. června proběhl v rámci sportovišť v Dolních Počernicích historicky první ročník míčového sedmiboje. Celkem 15 mužských dvojic – místních, ale i tvořených účastníky z Hostavic, okolí Prahy, Liberce, či z Nového Boru – bojovalo ve stolním tenise, basketbale (hod šestek), házené (hod sedmičeк), nohejbale, fotbale (penalty), volejbale a tenise. Sportovní maraton zabral ve slunečném počasí více než 9 hodin, někteří účastníci potřebovali pomoc lékaře a místostarosty MUDr. Pavla Bočka, jenž také srdnatě bojoval a zúročil roky sportování na dolnopočernických kolbištích. Dohromady bylo odehráno 105 zápasů (15 v každé disciplíně). V některých kláních uspěli papíroví favorité, jindy se hlasitě radovali se zápalem hrající outsideři. O konečném pořadí a držitelích putovního i ostatních pohárů rozhodla až závěrečná tenisová čtyřhra, v níž finálová účast stačila k celkovému prvenství domácí dvojici Tomáš Navarra/Zdeněk Prajs (32 bodů, 1 vítězná disciplína), druzí skončili Petr Bartoníček/Pavel Zemanec (31 bodů, 3 vítězné disciplíny) a pomyslný bronz si v těsném pořadí odnesli Matouš Sova/Petr Dejml (31 bodů, 2 vítězné disciplíny). Poděkování patří v prvé řadě Petru Bartoníčkovi, za skvělou organizaci (pokud zrovna nehledal boty) a předsedovi našeho Sokola Petru Polcarovi, jenž bojoval v rodinném tandemu, přesto, že byl čerstvým trojnásobným dědou.

*Za účastníky **MUDr. Pavel Boček** a **Petr Bartoníček***

Nohejbalisté Sokola zahájili šestou sezonu

Letošní rok je pro nohejbalisty již 6. v pořadí od založení oddílu v Dolních Počernicích. Nejvíce je pro kolemjdoucí asi vidět posun v nohejbalovém areálu, kde se snažíme prostředí kolem zlepšovat tak, aby nás to v areálu co nejvíce těšilo, a i naši hosté se u nás cítili dobře. Podařilo se odstranit nebezpečné stromořadí topolů, protože v minulosti došlo k pádům několika silných větví. Zároveň se před letošní sezonou dokončila umělá závlaha, kdy položení rozvodů zajistili členové v brigádnických hodinách, konečnou technologii dodala firma a celé řešení se již v prvních horkých květnových dnech výborně osvědčilo.

Nejsilnější stránkou počernického nohejbalu je práce s mládeží. Máme kategorii mladších a starších žáků, která je výkonnostně dobře konkurenceschopná v celorepublikovém měřítku. Vybraní žáci již nastupují v mužských soutěžích, což je v nohejbalu celkem běžné vzhledem k tomu, že jde o bezkontaktní sport. Letos jsme nově získali statut Tréningové centrum mládeže Českého nohejbalového svazu. Těch je v ČR jen pár a v Praze jsme nyní jediným zástupcem. Zavazuje nás to dodržovat určité tréningové standardy, mít dostatečné počty trenérů s licencemi, dbát na úroveň mládežnické základny a dostatečný počet odehraných turnajů atd. Naopak můžeme čerpat různé výhodné programy podpory mládeže ať finanční, nebo materiální. Ve spolupráci s DDM (Dětský dům mládeže - Praha 14) provozujeme kroužek nohejbalu v Horních Počernicích na škole ZŠ Chvaly a v září otevíráme stejný kroužek i na Černém Mostě.

V neděli 15. 5. jsme byli v Dolních Počernicích pořadateli přeboru dvojic Středočeského kraje mladších a starších žáků. Celkem se účastnilo rekordních 21 sestav. Obě kategorie jsme nejen vyhráli, ale přidali k nim ještě jedno třetí a čtvrté místo. Byli jsme tak jednoznačně nejúspěšnějším oddílem turnaje, a to mají hráči před sebou v těchto kategoriích ještě příští rok. Areál tak prošel zatěžkávací zkouškou, protože se v něm pohybovalo cca 70 osob z řad trenérů hráčů, rodičů, kolemjdoucích.

Družstvo mužů postoupilo do krajského přeboru, což je čtvrtá nejvyšší soutěž v ČR. Ta je v Praze plná bývalých ligových hráčů, kteří si tak zpestřují svůj sportovní důchod. Naše družstvo je jednoznačně nejmladší v soutěži s cílem ji udržet a získat nové zkušenosti. Hraje se již jen na dva dopady, a v utkání se hraje i singl. Hra je tedy rychlejší, předpokládá vyšší úroveň individuální dovednosti. Naše družstvo zatím čeká na první výhru. B družstvo mužů aktuálně vede tabulku 5. třídy a okysličené našimi mládežníky směřuje k postupu.

Ženské soutěže se teprve rozbíhají. Vrcholem pro domácí ženy byl turnaj v Dolních Počernicích, kde naše 8. místo bylo na rozehrání dobrou průpravou. Perličkou byla účast reprezentace žen Polska, které si nově do ČR jezdí pro zkušenosti.

O víkendu od 11. a 12. 6. se družstvo mladších žáků účastnilo vrcholu sezony, kterým bylo mistrovství ČR dvojic a trojic v Karlových Varech. Ve dvojicích, kterých se kvalifikovalo na turnaj celkem 20, skončila naše A sestava na 5. až 8. místě, když v pavouku podlehli pozdějším finalistům z domácích K. Varů. V nedělních trojicích obě naše sestavy znovu skončily na 5. až 8. místě. Před nás se vždy dostaly jen sestavy s hráči, kteří ji letos opustí, a my máme výhodu, že v této kategorii budeme ještě příští rok. Víkend jsme si zpestřili ubytováním ve stanech, a tak byla účast okořeněna pro hráče nevšedními zážitky.

Budeme rádi, když k nám do areálu zavítáte a přijdete se podívat, jak se nohejbal všech různých kategorií hraje. Kdo by nás chtěl sledovat vzdáleně, tak může přes sociální sítě www.instagram.com/nohejbal.sodopo a www.facebook.com/nohejbal.sodopo.

Milan Kaděra

Dětské příběhy psané z ptačí perspektivy

Dolnopočernický kostel Nanebevzetí Panny Marie 10. června naplnili nejen papíroví ptáci-origami, ale také ptáci ožívající na papíru v básních a příbězích. Do literární soutěže s názvem *Kdybych se na jeden den mohl/a proměnit v ptáka* se totiž zapojilo více než 80 dětí a všechny z nich v rámci svých textů, ilustrovaných příběhů, ba někdy i celých knížek, předvedly obdivuhodný výkon. Některé děti ze svého pera nechaly vzejít krásné, spletité a dojemné příběhy, jiné lehkou rukou vytvořily básničky, které nám porotkyním vykouzlily úsměv na rtech. Čtení každého příspěvku pro nás ovšem bylo doslova povznášející. Nejmladší účastníci soutěže přitom stále chodí do školky a nejstarší zatím neoslavili víc než 11 let. Ještě jednou tedy všem dětem za jejich vtipné, silné i odzbrojující texty děkujeme. A protože jsme se v rámci poroty dohodly, že tyto texty si rozhodně nemůžeme nechat jen pro sebe, připravujeme také web, na kterém příspěvky do literární soutěže zveřejníme – a vytvoříme tak dětem jakousi digitální knížku. Snad vás o ní už brzy budeme moci na stránkách Zpravodaje informovat.

OCENĚNÍ:
Kategorie 1. třídy: 1. místo Eliška Komendová, Marek Špaček, 2. místo Jiří Robin Tůma
Kategorie 2. třídy: 1. místo Tereza Gillarová, 2. místo Jáchym Šulc, 3. místo Adam Papež
Kategorie 3. třídy: 1. místo Nikola Arandjelović, Liliana Siváková, 2. místo: Edita Řežábková, 3. místo: Julie Honzíková
Kategorie 4. a 5. třídy: 1. místo: Emma Haggerty, 2. místo Jakub Komenda, Metoděj Karel (pseudonym) 3. místo: Tomáš Kostern, Helena Prázná
Čestné uznání: děti z MŠ Duha

POROTA: Draha Kráčmarová, Pavla Říhová, Jana Segi Lukavská

Jana Segi Lukavská

NOC KOSTELŮ

„Bůh stvořil všemožné druhy okřídlených ptáků.
A Bůh viděl, že je to dobré."

Dne 10. 6. se po celé republice konala Noc kostelů. Tématem té naší, počernické, byli ptáci – ptáci jako symbol biblický, ptáci a jejich ztvárnění v umění (jako téma či motiv v umění: v písních, obrazech, literatuře, …), ale i ptáci z pohledu exaktní vědy, ornitologie.

Po krátkém pozdravení starosty přednesl svůj příspěvek s názvem *„Pták létavý"* náš pan farář, morální teolog Libor Ovečka. Po něm zazněl text *„Ptactvo nebeské"* z pera teoložky Mirei Ryškové.

Druhá část večera byla věnována dětem. Svou ornitologickou přednáškou „Ptáci Dolních Počernic", stejně jako svými znalostmi i vtipem, přítomné překvapil žák základní školy Jan Vošahlík. Důležitým momentem večera bylo také vyhodnocení literární soutěže na téma *Kdybych se na jeden den mohl/mohla proměnit v ptáka*, do které se zapojilo více než osmdesát dětských autorů.

Příjemným a osvěžujícím dojmem působil příspěvek *„Papuchalk v nás aneb Ptáci v dětských příbězích"* Jany Segi Lukavské, při kterém byly děti přizvány do přední části kostela, který se tak na chvilku proměnil v jakousi čtenářskou dílnu či knihovnu.

V poslední části programu promluvili přítomní výtvarníci o svých vystavených dílech. Své výtvory na téma ptáci představili malířka a grafička Olga Stárková, akademický malíř Roman Franta, výtvarnice Zdeňka Hošková a kamenosochař Josef Borecký. Vystaveny byly také fotografie Elišky Jablonské (studentky gymnázia), která se navíc zhostila role hlavní fotografky večera.

Mezi jednotlivými částmi programu zaznívaly písně s motivy ptáků od Zuzany Navarové za doprovodu Martina Adamovského.

Po skončení programu se ve venkovních prostorách u kostela konalo sousedské posezení.

Na organizaci letošní Noci kostelů se významně podílely také děti z místního dětského domova, které vyrobily kolem 160 papírových origami ptáčků. Část z nich byla využita k výzdobě interiéru kostela, část pak posloužila všem přítomným – ti byli vyzváni, aby na ně napsali svá přání nebo myšlenky a následně ptáčky rozvěsili kolem kostela.

Jako hlavní organizátorka a režisérka akce bych touto cestou chtěla poděkovat všem, kteří se na letošní Noci kostelů podíleli – všem vystupujícím, chystajícím, příchozím. Myslím, že se nám dohromady podařilo vytvořit vlídné, milé, živé a inspirativní společenství.

Budu se těšit zase za rok na shledanou!

Draha Kráčmarová

Foto: Eliška Jablonská

Farní pouť na Svatou Horu

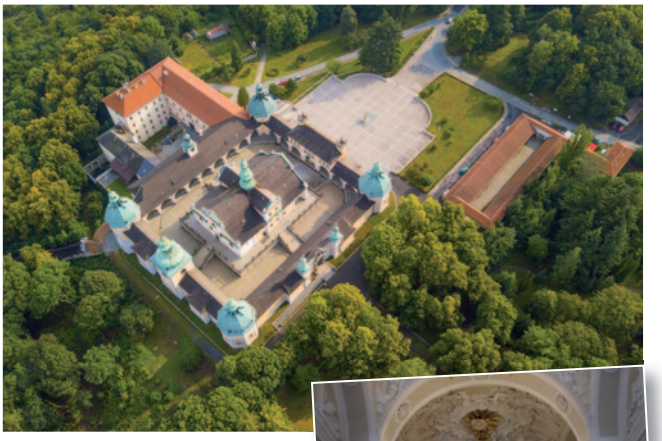

V sobotu 11. 6. 2022 jsme navázali na dlouholetou předcovidovou tradici farních poutí dolnopočernické farnosti po českých poutních místech a vydali se na Svatou Horu u Příbrami. Na putování se vydalo 18 poutníků čtyřmi automobily pod vedením P. Libora Ovečky.

Na Svaté Hoře jsme se zúčastnili s dalšími poutníky mše svaté v bazilice Nanebevzetí Panny Marie Svatohorské s hlavním oltářem celým ze zdejšího příbramského stříbra. Následovala vystavení a uctívání milostné sošky Panny Marie (toho času v oděvu z Ukrajiny). Absolvovali jsme také komentovanou prohlídku celého areálu. Barokní architektonický skvost se tyčí nad městem ve výšce cca 590 m již téměř 400 let. Počátky kultu milostné sošky P. Marie Svatohorské se však podle pověstí vážou již s dobou působení arcibiskupa Arnošta z Pardubic v polovině 14. století.

Poté jsme se vydali na zámek do Dobříše, na to jsme se museli samozřejmě posilnit v dobříšské restauraci Na Růžku. Rokokový zámek je nyní v majetku rodiny Colloredo-Mansfeldů. Prohlédli jsme si zde revitalizovaný francouzský park a nové prostory zámecké oranžérie.

Po ledové kávě na konci slunečného dne jsme se pak vraceli domů s pocitem velmi příjemně stráveného dne.

Miroslav Bulla

Foto: Miroslav Bulla a Hana Jirsáková

Klub důchodců na výletě

Dne 17. května 2022 jsme, po dvouleté pauze zaviněné covidovými opatřeními, zahájili zájezdy důchodců. Tentokrát jsme vyjeli na hrad a zámek Svojanov. Přesto, že nám nepřálo počasí, byl zájezd úspěšný a myslím, že byli všichni spokojeni. Deštivý den jsme strávili převážně v prostorách hradu a zámku při velmi poutavém výkladu průvodců.

Příště (21. 6.) se vydáme na státní hrad Landštejn a do památkové zóny Slavonice. Doufejme, že bude lepší počasí, a to si budeme přát i v polovině července (12. 7.), kdy nás čeká návštěva zámku Libochovice.

Tel. 702 016 010 nebo osobně pí Konopová
Neváhejte, a vydejte se s námi!

***Miloslav Konopa**, vedoucí klubu důchodců*

Foto: Lukáš Zeman, Vlasta Václavková

„Krvavá msta Jiřího z Kopidlna“

Při přípravě závěrečného části Dolnopočernického uličníku, který se týká názvu naší městské části (vyjde v příštím čísle zpravodaje), jsem narazil na historický záznam o tom, že naše obec byla vypálena roku 1508 odbojným zemanem Jiřím z Kopidlna. Založil jsem tuto událost do svého archívu s tím, že by určitě zasloužil bližší zpracování. Než jsem se ovšem k tomu dostal, paní Monika Kuncová publikovala v příloze deníku Právo podrobný historický článek o této události a o jejích příčinách. Požádal jsem ji, jménem redakce našeho zpravodaje, zda by bylo možné její článek otisknout pro naše čtenáře, a paní Kuncová nám vyhověla. Za to jí a zároveň i redakci deníku Právo, velmi děkuji. Než ale začne vyprávění o tom, jak rozepře pana Jiřího a pražských měšťanů zasáhla do historie naší obce, tak si dovolím uvést trochu dějepisu na osvětlení historického pozadí popisovaných událostí.

V roce 1506 vládl v českém království Jagellonec Vladislav II. Ten o český trůn od roku 1471 bojoval s Matyášem Korvínem. Jejich válka se vedla převážně na Moravě a ve Slezsku. V Čechách ovšem panoval trvalý neklid způsobený neustálými konflikty kališníků a katolíků. Již v roce 1472 se pokusil papežský legát česko-uhersko-polský konflikt uklidnit a obrátit zájem znepřátelených stran na válku s Turky, ale ani jedna strana o smíření nestála. Roku 1474 došlo sice k uzavření příměří, které však bylo vzápětí porušeno. Válka se tak protáhla až do roku 1478. Navzdory Matyášově převaze se mu však mladého Jagellonce vytlačit z Čech nepodařilo a zápas zůstával nerozhodný. Vladislav II. byl, na rozdíl od Korvína, panovníkem mírné povahy, a tak není divu, že toužil po míru, který po letech válek již nesmírně potřebovalo i jeho království. Během let se ke stejnému názoru postupně přiklonily všechny ve válce zúčastněné strany – čeští utrakvisté, Vladislavovi přívrženci, katolíci stranící Matyášovi i uherští útočníci. Dokonce i Matyáš, který v létě roku 1477 vpadl do dědičných habsburských zemí, a zahájil tak válku proti císaři, dospěl k názoru, že boje na dvou frontách jsou na jeho finanční možnosti příliš. K uklidnění bojů však ale došlo až v roce 1490. Po smrti Matyáše Korvína byl Vladislav Jagellonský zvolen 15. července 1490 také králem uherským a z Prahy přesídlil natrvalo do Budína. Dvacet válečných let se ale velmi promítlo i na špatné situaci v českých zemích. Zbíhání (útěky poddaných) ze selských gruntů se stalo koncem 15. století a začátkem 16. století na českých vesnicích dosti rozšířeným jevem a jsou zaznamenány i první selské vzpoury. Neurovnané poměry se odrazily i v bezpečnosti na cestách, kde se množily přepady loupeživými rytíři. V té době byla naše obec poddanskou vesnicí s tvrzí, kostelem a poplužním dvorem a vlastnil jí staroměstský konšel Václav Rambousek (což byl první historicky známý majitel Dolních Počernic od dob husitských válek). V té době se města, zvláště Praha, cítila dosti silná a dávala to najevo. A zde začíná náš příběh, který nám dále vypráví paní Monika Kuncová.

Vše začalo v říjnu 1506, když se na Staroměstském náměstí konal výroční svatováclavský trh. Čtyřiadvacetiletý Jan, nejmladší ze tří synů Petra z Kopidlna, vyrazil v té době do Prahy, aby nastoupil službu v úřadu nejvyššího písaře. Byl to rozmazlovaný mladík, jemuž do té doby vše procházelo: stejně dobře střílel do terče a šermoval jako hrál v kostky a karty. A tak nebylo divu, že místo nahoru na Hrad do písařské kanceláře namířil do hospody dole ve městě. Rychle se tam skamarádil s rytířem Janem Cukrem z Tamfeldu a při hře v karty probendil, co se dalo. Prohru však neunesl, a v šermířském souboji pak nešťastného pana Cukra probodl. Staroměstský purkmistr Daniel Rauš konal rázně. Městští biřici uvrhli provinilce do vězení a purkmistr ho v přítomnosti narychlo svolaných tří konšelů rovnou odsoudil: *„Každý přece ví, že v době jarmarku vládne „frýd“* (z německého friede neboli pokoj a mír)*, tedy všeobecný klid zbraní. Kdo ho poruší, propadne hrdlem, ať je to urozený pán či prostý chlap. Zákon platí pro všechny!“* Spíše, než hledání spravedlnosti však byla v procesu patrná snaha pražských konšelů pokořit zpupného rytíře.

Podle nového zřízení zemského totiž měšťané neměli právo pány soudit, Jan z Kopidlana podléhal pouze pravomoci pražského purkrabího. A urození pánové z purkrabského úřadu by muže svého stavu popravit nenechali. Staroměstští se proto nezdržovali ani sháněním faráře, který by rytíři poskytl poslední duchovní útěchu. Ještě týž den po západu slunce pražský kat mladíka sťal. Ostatky uložil do hrubé truhly, kterou na káře odvezl za město do vsi Prosek, kde nebožtíka zahrabal poblíž kaple. Potupná Janova poprava, pohana celého rodu Kopidlnských, volala po pomstě. Chopil se jí Janův starší bratr Jiří. A ta v průběhu několika let přerostla do stavu hraničícího s občanskou válkou. Abychom pochopili, co bylo ve skutečnosti její příčinou, musíme se vrátit o pár let zpátky. Konkrétně do roku 1500, kdy šlechta prosadila tzv. Vladislavské zřízení zemské.

Počátkem 16. století se ze šlechticů začali stávat podnikatelé. Renta z polností, hlavní zdroj jejich příjmů, klesala, a tak hledali nové zdroje – chovali ve velkém ovce, ryby a vůbec začínali hospodařit. Jak píše Petr Hořejš v Toulkách českou minulostí: *„Feudálové, jejichž pyšní předci se vyznamenávali v bitvách, se nyní při slavnostních hostinách dostávali do sporu o problém, jestli se kapr tře jednou či třikrát do roka.“* V zaměření na obchod se ovšem šlechta zákonitě musela střetnout s městy, která dosud považovala trhy za svou doménu. Rozhořela se nemilosrdná politická bitva, umocněná nepřítomností krále Vladislava Jagellonského, který pobýval většinu času v Uhrách. Starosti s vládnutím přenechával vyšší šlechtě, a jí také stranil ve většině konfliktů. Jak trefně popsal kronikář Starých letopisů českých, *„bujní koně vedli bezmocného vozku“*. Roku 1500 prosadili čeští velmoži u krále Vladislavské zřízení zemské, které omezilo panovnickou moc, posílilo pozice urozených pánů, města v podstatě škrtlo z politického života a značně jim snížilo zisky z podnikání. Situaci ještě zhoršovaly družiny zchudlých drobných rytířů, jež nacházely snadné živobytí v loupežných přepadech kupeckých karavan. A v zemi vzrůstala anarchie.

Pravidelné trhy představovaly pro města velmi významný zdroj příjmů do městské pokladny (takže pokud byli formani po cestě přepadeni a oloupeni, byl to pro konšely značný problém)

Nevůle měst, která během husitských válek přivykla podílu na moci, se odrazila v zášti proti urozeným. Mnozí měšťané odmítali uznat Vladislavské zřízení a přísně stíhali přestupky šlechticů uvnitř svých hradeb. Patřil k nim i purkmistr Daniel Rauš, který exekuci na Janu Kopidlanském považoval za skvělou příležitost ukázat, na čí straně je právo. Janův starší bratr Jiří však považoval rozsudek za justiční vraždu a rozhodl se vzít spravedlnost do vlastních rukou. Hned v říjnu 1506 přepadl u Mnichova Hradiště staroměstské formany Blažka a Haška. *„U každého vozu byli zapřaženi tři koně. Všechny vozy byly plně naloženy; v prvním sudy s žitavským pivem, v druhém herynky v soli a sušené ryby, v třetím hovězí i drahé kůže kozlečí a také kbelíky s polským medem, všechno to zboží pro Prahu… V tom se z obou stran silnice vyřítilo asi deset ozbrojených chlapů. Strhli vozataje z koní. Před formana se postavil mladý muž s tasenou šavlí, vedle něho chlap jako hora se strašným šrámem před obličej. Forman maně zvedl ruku se sekyrou. V tu chvíli rytíř ťal. A to tak mocně, že formanovi odlétla ruka i se sekyrou jako useknutá haluz: „Dones ji Pražanům jako pozdrav od pana Kopidlanského!“*

Erb rodu rytířů z Kopidlna

Tak popsal první záškodnickou akci Jiřího z Kopidlna spisovatel Otomar Dvořák. „Chlap jako hora“ poznamenaný jizvou se jmenoval Jiřík Vražda a věrný svému jménu sloužil Kopidlenskému coby kat. „Osekaný“ nešťastník, pacholek Zikmund Zalešák, byl pak první z dlouhé řady obětí. Mrzačení náhodně vybraných mužů se stalo Kopidlanského poznávacím znamením. Následovalo přepadení u Pískové Lhoty, při němž Jiří Vražda uřízl novoměstskému perníkáři Vítovi kus nosu a usekl obě ruce. Stejně naložil s jirchářem Hudcem, měšťanem staroměstským. Třetího obchodníka na poslední chvíli zachránili sedláci z okolních vsí, vyzbrojení kosami a vidlemi, před jejichž přesilou se dali lapkové na ústup.

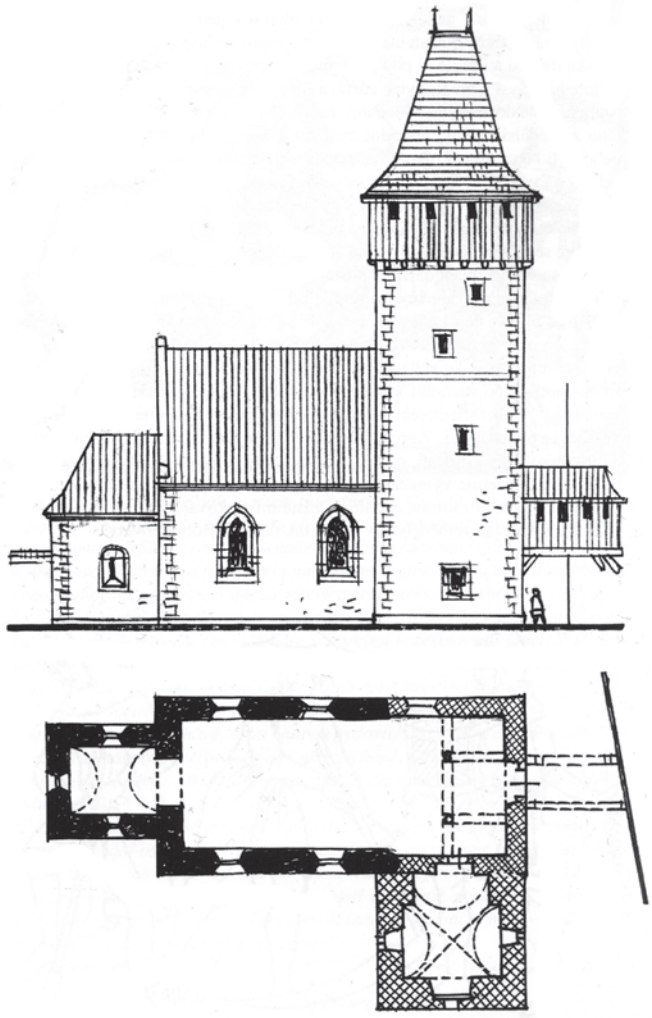

Podoba kostela v Dolních Počernicích v dobách našeho vyprávění. Představoval jednu z mála zděných budov a v případě nebezpečí se v něm mohli ukrýt obyvatelé vesnice

Dne 18. července 1507 přibil pan Jiří na brány pražských měst tradiční tzv. opovědní list, kterým vyhlásil Praze válku: *„Proti právu zemskému jste dali popravit rytíře Jana Kopidlanského. A protože se jako bratr zavražděného nemohu dovolat práva ani zadostiučinění cestou právní, budu o ně usilovat vlastními silami jako opovědník. Zříkám se krále, přestávám být obyvatelem Českého království a vlastními silami budu bránit čest svou i svého rodu. Doufám v pomoc všeho rytířstva v boji proti zlořečeným Pražanům a s nimi spojeným městům královským!“* Ještě téhož měsíce přepadl pan Jiří pražské kupce při návratu z výročního svatojakubského trhu v Jičíně. O měsíc později i další, kteří se vraceli z plzeňského jarmarku. Padaly údy, a dokonce i hlavy.

Podle Zemského zřízení se opovědník stával zemským škůdcem, tedy štvancem horším než palič, a jeho majetek měl propadnout králi. Tomu se ovšem Jiří šikovně vyhnul, když předem převedl rodový podíl na tvrzi a statku Kopidlno na matku Elišku a bratra Zikmunda. A pak se začal mstít. Jak konstatoval historik František Palacký, *„Muž ten zdivočelý připojil k sobě několik odvážlivých dobrodruhů, a bezpříkladnou svou smělostí i ukrutností daleko převýšil to, co potud o kusech loupežnických a rejtarských bylo slýcháno, přepadávaje co nějaký všudybyl pražské obyvatele, přátele a lidi poddané, kdekoli kromě zdí městských se ukázali“*. Ostatně mnozí šlechtici s Jiřím tiše sympatizovali a dávný způsob řešení sporu urozeného pána s „kramáři“ schvalovali. *„Páni zemští tomu se dívajíce mlčeli a někteří snad toho vděční byli,“* postěžoval si kronikář Václav Hájek z Libočan.

V březnu 1508 to chvíli vypadalo, že se situace zklidní. Jiří Kopidlanský nečekaně dorazil do Prahy a navrhl konšelům smíření. Na oplátku požadoval postavení kaple na Proseku v místě, kde byl pochován jeho bratr Jan s tím, že kaplan bude denně sloužit mši za spásu jeho duše, když mu konšelé odmítli poskytnout předsmrtnou svátost. A pak chtěl už jen maličkost: odškodné ve výši dvaceti tisíc kop míšeňských…

„Váš bratr byl odsouzen podle práva. Domníváte-li se však, že se mu stala křivda, obraťte se na Jeho Milost krále,“ odbyli ho pražští měšťané přezíravě. Tím Jiřího snaha o dohodu definitivně skončila.

A tak v létě roku 1508 vzplály vesnice Michle, Jesenice, Vestec, Běchovice a Dolní Počernice (kde spálil stodoly a stohy slámy). Kdo se Kopidlanskému postavil do cesty a chtěl hasit, toho zmrzačil. Pouze ve Strašnicích si sedláci vzpomněli na slavnou husitskou tradici a včas zahradili útočícím jezdcům cestu vozovou hradbou, na které se dokázali ubránit. Obyvatelům Kyjí se zas podařilo schovat v místním opevněném kostele, takže lapkové odtáhli s nepořízenou.

Počet zchudlých zemanů shromážděných okolo mstitele narůstal. Nakonec jeho loupeživá banda čítala stovku pěších a na dvě stovky jezdců. Loupili, mrzačili, vraždili. Zdáli se být všudypřítomní – a nepolapitelní. Při přepadení kupeckých vozů u Žebráku uřezali své oběti uši a spodní ret. V močálech u Cerhovic za sebou nechali dokonce mrtvé s kříži vyřezanými do hrudi. Pražané na oplátku zorganizovali trestnou výpravu do Kopidlna pod vedením zkušeného válečného veterána Václava Kavana z Dědibab. Ten sice město vydrancoval, matce pana Jiřího paní Elišce a jeho bratru Zikmundovi se však podařilo utéct, čímž se vyhnuli osudu rukojmích. Leč Pra-

žané ve svém hněvu ale zapomněli, že Kopidlno už nepatří Jiřímu. Jeho matka a bratr neměli z hlediska práva se spory nic společného, a tak se obrátili na zemský soud.

V snaze oplatit vypálení Kopidlna se pan Jiří pokusil vpadnout Svinskou branou přímo do Nového města pražského. Bdělí strážní mu však zabouchli veřeje před nosem, a zabránili tak krveprolití v ulicích. Zklamaný lapka si vybil vztek na dělnících z vinic: dvěma z nich, otci a synovi, zutínal ruce, dalšímu uřezal uši, rty a nos. Poté vypálil ves Nebužely na Mělnicku a v zimě zase předměstí Nymburka a Žatce. Odvážil se udeřit dokonce i na město Tábor. To už dávno nebyla msta pražským, ale loupeživé nájezdy po celé zemi. Váhavý král Vladislav II., bombardovaný stížnostmi ze všech stran, se konečně rozhodl zasáhnout. Jeho prohlášení ovšem Pražany příliš nepotěšilo. Král konstatoval, že staroměstský primas odsoudil urozeného pána Jana Kopidlanského k hrdelnímu trestu bez vědomí a souhlasu všech konšelů. Navíc mu odepřel před smrtí duchovní spásu. Nemohou proto Pražané vyčítat bratru postiženého, Jiřímu Kopidlanskému, že jim za to rytířským způsobem opověděl válku. Učinil tak na obranu rytířské cti svého rodu, a proto mu nemá být nadále kladeno za zlé nic z toho, co spáchal. Nicméně za smrt bratra se už pomstil dostatečně, tudíž mu Pražané nebudou platit žádnou náhradu. Zaplatí však 5500 kop grošů českých paní Elišce Kopidlanské a jejímu synu Zikmundovi za škody způsobené žoldnéřem Kavanem, jehož odmítli vydat soudu. Další násilí král pod pohrůžkou trestu smrti zakazuje. Tolik rozhodnutí Jeho Milosti, ze které ho jasně zřetelné to, co bylo konstatováno výše – královo stranění vyšší šlechtě proti měšťanstvu.

Spolu s rytířem Janem z Kopidlna byla omilostněna i většina jeho lapků, kteří se vrátili na své tvrze. Další osudy Jiřího pak popsal historik Milan Moník ve studii „Opovědník", publikované ve Východočeských listech historických. Rytíř zamířil na Plzeňsko, kde se zapojil do probíhající války proti rýnským falckrabím. Vstoupil přitom do služeb Zdeňka Dobrohosta z Ronšperka a stal se purkrabím na jeho hradu Starý Herštejn. Zdeněk Dobrohost však nedostal za účast ve válce žold, a tak pokračoval v loupežných vpádech do hornofalckých vesnic i po uzavření míru v prosinci 1509. V červenci 1510 došla nejvyššímu purkrabímu Zdeňkovi Lvovi z Rožmitálu s lapky trpělivost. Herštejn dobyl a srovnal se zemí. Pan Jiří z Kopidlna *„potom jat jest a konec života svého vzal"*. Alespoň podle kronikáře Šimona Plachého z Třebnice. Ale podle Milana Moníka se mu možná podařilo uprchnout ze země. Mohl by tomu nasvědčovat skleněný pohár benátské provenience, který se před druhou světovou válkou nacházel v Městském muzeu v Drážďanech (dnes je bohužel ztracený). Dělený štít s kozorohem na něm vyobrazený totiž nápadně připomíná erb Kopidlanských. A pod znakem je uvedena datace 1511 a iniciálami „GYzK". Ty lze číst jako GY (rzy, tedy Jiří) z K(o-pidlna). Což by mohlo napovídat, že někdejší uprchlý opovědník opravdu dobytí Herštejna přežil a dal do služeb Benátské republiky. Jak upozornil historik Jindřich Francek, týmž směrem ukazuje i jeden z rukopisů v pražské Národní knihovně. Pochází z dubna 1514 a zaznamenává žádost o odpustky od Jana Straníka z Kopidlna a Jiřího z Kopidlna, který je v něm titulovaný jako *„papežův rytíř zlatý a jeruzalémský a hory Sión"*. Jistotu ohledně dalších osudů Jiřího Kopidlanského tedy nemáme, jen pouze tyto dva náznaky. Nicméně život žoldnéře by neklidné povaze „škůdce zemského" vyhovoval. A stejně tak by tomu odpovídala anonymní smrt kdesi ve víru jedné z nespočetných rvaček, jež tolik miloval.

Vladislav II. Jagellonský, který vládl v českých zemích v době našeho příběhu

A já pouze doplňuji na konec našeho vyprávění, že naše obec byla v té době, jmenovitě roku 1511, již v majetku Jana z Mirovic. V záznamu o jejím držení je uvedeno, že zde je kostel, takže se po požárech v roce 1508 rychle obnovila. Středověk – jak vidno z výše uvedených řádků – byla sice temná a krutá doba, ale život prostých obyvatel pokračoval, přes všechny překážky a úklady dál, a to platí i pro dějiny Dolních Počernic. A to může být pozitivní tečka za tímto příběhem.

*(text článku paní **Monika Kuncová**, úvod a závěr doplnil **Martin Šíla**, text paní Kuncové byl redakcí zkrácen o názvy odstavců)*

Přepis textu z historické kroniky o útoku na naši obec:

„Léta tisícího pětistého osmého. To léta na úterý u vigilií Nanebevzetí Panny Marie Jiřík Kopidlanský ve dvacíti koních vpadl do Michel a tu ves, patřící Pražanům, vypálil a některé sedláky zranil, a táhl odtud k Jesenici, a tu učinil tolikéž a hned té noci přijel ve vsi Běchovicům a vypálil tam dvůr i ves a dvěma pacholkům nádvorním každému ruku uťali. Potom jel k Počernicům a tu spálil stodoly i stohy. Pražané, něco svých žoldnéřů z města vypustiti rozkázavše, honiti kázali ho jezdecky i pěšky."

Informace PID

Od 1. 7. 2022 je přejmenována koncová zastávka autobusové linky 208 z Bezděkovské na: **„Vinice Dolní Počernice"**.

ORDINAČNÍ HODINY V DOBĚ PRÁZDNIN

MUDr. Hana Nováková

Svatoňovická 587, Praha – Dolní Počernice
tel: 237 837 270, email: novakovadr@seznam.cz

DOVOLENÁ:
4. 7. – 8. 7. , 25. 7. – 5. 8.
Plánovaná dovolená v září: 12. 9. – 16. 9.

Den otevřených dveří v JK POČIN

Současně s dolnopočernickým Dětským dnem probíhal v areálu JK POČIN i tradiční den otevřených dveří. Pro všechny návštěvníky jsme toho připravili opravdu hodně – těžko posoudit, jestli byla bohatší nabídka občerstvení nebo program ukázek a soutěží. Splněním některých soutěžních úkolů mohly děti získat prémiové razítko do své průkazky z Dětského dne, za které si pak v parku mohly vyzvednout prémiovou odměnu – zmrzlinu. Jinak všechny čekala řada úchvatných představení s koňmi a na koních, v civilu i v nejrůznějších kostýmech. Viděli jsme tak třeba Zora bojujícího s padouchem o krásnou Mexičanku, čerstvou maminku tančící s koněm swing, nevěstu vznášející se na dvou koních současně, několik nerozlučných a úžasně sehraných dvojic jezdkyně a koně a mnoho dalšího. Názvy jednotlivých představení hovoří za vše: Rytířští piráti z Pony gangu, Black and White, Velryby, Nerozlučná dvojka, Rychle a zběsile, Strakaté duo, The Best Friends, Bohemian Rhapsody, Trio v letu, Dynamické duo a další. Nejnapínavější byla opět skoková soutěž Mini – Maxi s neustále se zvyšující překážkou, která byla letos ještě dramatičtější přidáním dalšího skoku. Po celou dobu bylo podáváno sladké i slané, studené i teplé občerstvení a nejrůznější nápoje. Na závěr došlo i na vždy velmi netrpělivě očekávané vození dětí na našich konících. Bohužel nám ho překazil déšť, takže někteří se své vytoužené a slibované jízdy nedočkali. Moc se jim omlouváme! V internější části programu pak došlo na velká děkování všem členům a členkám klubu, ale hlavně těm, kdo o ně po celý rok pečovali. Bohužel došlo i na loučení s některými zasloužilými vedoucími, takže se vše neobešlo nejen bez květin a dárků, ale také bez slz. Děkujeme našim vedoucím: končícím Pétě Bacílkové a Hance Špindlerové, které musejí svůj čas věnovat novým povinnostem, i všem zůstávajícím. A v neposlední řadě děkujeme všem našim koníkům, kteří až na výjimku hned druhý den po Dni otevřených dveří odcestovali na rekreaci na své letní pastviny. A v září se těšíme opět na shledanou!

Foto: Tomáš Jirsák Havran, Pavel Průcha

***Tomáš V. F. Jirsák Havran**, předseda POČINu*

POČIN – POČERNICKÁ INICIATIVA na Dětském dnu

Na letošním dolnopočernickém Dětském dnu se prezentovaly tři aktivity POČINu třemi kontrolními stanovišti z dvanácti celkem.

Cyklus cestopisných besed **Každý poslední čtvrtek novou zemi** (fb.me/KPCNZ), v rámci nějž vždy poslední čtvrtek v měsíci pořádáme cestopisnou besedu (posledních několik v nově otevřeném komunitním centru Jako doma), připravil zeměpisné stanoviště, kde musely děti prokazovat znalosti zeměpisné a místopisné a pracovat s mapou.

Tělocvičný klub **Krásná těla** (fb.me/Krasnatela) připravil pro děti stanoviště testující jejich ohebnost, pružnost, mrštnost a zdatnost, jak se dá od tělocvičného klubu očekávat.

Třetí z našich stanovišť bylo prémiové a připravil ho **jezdecký klub POČINu**. Děti si mohly vyzkoušet slalomovou jízdu s kolečkem nebo přímo v něm mezi kužely nebo třeba hod podkovou na cíl. Za splnění těchto „koňáckých“ úkolů je v zámeckém parku čekala speciální prémie ve formě zmrzliny. Stanoviště bylo součástí **Dne otevřených dveří JK POČIN**, o kterém se dočtete více v samostatném článku.

Za obsluhu stanovišť děkujeme Lídě Kaplanové, Blance Vavřinové a Haně Jirsákové

***Tomáš V. F. Jirsák Havran**, předseda POČINu*

Foto: Pavel Průcha

Volá OK1KEO

Opět se hlásíme s novinkami a zprávou o klubovní činnosti počernického radioklubu OK1KEO. Přes různá omezení byl pro nás rok 2021 poměrně úspěšný. Díky angažovanosti vedoucích a zájmu dětí jsme se snažili nevynechat žádnou vysílací neděli, kdy probíhají závody. Velký dík tedy patří hlavním operátorům Jindrovi OK4RM, Pepovi OK1NOP, Petrovi OK1DPF a Jirkovi OK1DQT. Výkon dětí, především Aničky a Ondry Havlíkových, Klárky a Jirky Brédových a dětí z OK1KMR, byl oceněn pohárem Českého radioklubu za pěkné třetí místo v Mistrovství ČR juniorů na VKV (velmi krátkých vlnách).

Začátek léta byl jako vždy ve znamení tradičního evropského závodu Polní den. Celá kolektivka vysílala na čtyřech kmitočtech. Vydařilo se počasí, což vždy přispívá k dobré pohodě venkovního závodu a vše probíhalo dobře bez dramatických technických problémů. Hlavnímu 24hodinovému závodu dospělých předcházel jako v minulých letech Polní den mládeže, kterého se naše děti zúčastnily, a to v pásmu 435 MHz. Umístily se na skvělém druhém místě!

V průběhu roku probíhaly také udržovací brigády klubovny bývalého svazarmu a jejího okolí, kdy jsme opravili střechu a okapy, natřeli zábradlí a okenice nebo opět opravili branku vedoucí na louku. Podobné akce jsou možné jen díky kamarádům a podporovatelům počernického radioklubu, kterým za to velmi děkujeme.

Pokud by se v rozrůstajících se Dolních Počernicích našli radioamatéři, nebo zájemci z řad mládeže o tuto disciplínu, budeme rádi, když mezi nás zavítáte. Pro letošní rok ještě počítáme s možností otevření kurzu morseovky pro účely vysílání. V případě zájmu mě kontaktujte a domluvíme se (bredaj@seznam.cz).

Dnes je sice možné spojit se s celým světem během chvíle, ale těžko při tom zažijete takový pocit radosti a zadostiučinění, jako když před tím musíte nastavit anténu, odladit technické závady, přihlédnout k atmosférickým podmínkám, naladit vysílačku a hledat mezi radioamatérskými pásmy, zda se tam ozve známý signál.

Co jste možná nevěděli: Na potvrzení úspěšného spojení si radioamatéři vyměňují tzv. kvesle (QSL lístky), které připomínají pohlednice. Někdy obsahují volací značku, jindy fotku nebo osobní pozdrav.

Jiří Bréda

PRO PAMĚTNÍKY I SOUČASNÍKY

V roce 1963 sázeli žáci 8. třídy naší ZŠ břízy v ul. Národních hrdinů na pozemku před sportovištěm školy. Tehdy byl v místech stávajícího sportoviště školy sad, druhý stupeň ZŠ na něm byl vybudován až v r. 1985. Vysázené břízy tam stojí dodnes, takže je jim téměř 60 let a nezbývá, než tehdejšímu vedení školy a jejím žákům poděkovat za vizionářský počin.

Na snímku zleva jsou: Jiří Vitinger, Jindřich Bárta, Zbyněk Dubský a Čeněk Stöckl. Fotografii poskytnul pan Zbyněk Dubský.

***Zbyněk Richter**, starosta*

Projektový týden

V týdnu od 23. do 27. května probíhala výuka na naší škole tak trochu jinak. Děti se rozdělily napříč ročníky do skupin a v rámci projektového týdne zpracovávaly různá témata významných výročí v roce 2022. Informace a inspiraci nalézaly na tematických vycházkách a výletech. Dětem se týden velmi líbil a již nyní plánujeme náplň projektů na nadcházející školní rok.

Dravci

Hřiště dolnopočernických fotbalistů se v úterý 16. 5. proměnilo k nepoznání. Krásný zážitek našim dětem zajistila společnost Zayferus – společnost na ochranu dravých ptáků. Jedinečné představení dravců se dětem moc líbilo a důležitá je i skutečnost, že jsme samotným vstupným pomohli k ochraně krásných jedinců ptačího druhu.

Přání

Závěrem bychom rádi poblahopřáli žákům našeho devátého ročníku k přijetí na střední školy a popřáli jim mnoho úspěchů v dalším období jejich života a všem ostatním: Krásné prázdniny!

***Mgr. Jiří Schwarz**, ředitel ZŠ*

Školní zpravodajský tým BBC

Ve dnech 23. – 27. 5. 2022 proběhl na naší škole historicky první „projektový týden", který nás (žáky) měl upozornit na významná česká i zahraniční výročí a zároveň nám umožnit dozvědět se spoustu nových informací.

Jedním z významných výročí bylo i 100 let od narození manželů Emila a Dany Zátopkových, které si letos připomínáme.

Náš tým „školního zpravodajského týmu BBC", který vznikl jako upomínka 100 let od založení originální britské zpravodajské organizace, vyrazil do terénu a natočil několik krátkých rozhovorů s účastníky hodu oštěpem a maratonské štafety. Pokud Vás zajímá, co nám kdo řekl, čtěte dále.

DEN PRVNÍ – HOD OŠTĚPEM

Nácvik hodu oštěpem očima pedagogů:

Paní učitelka Zimmermannová: *„Myslím si, že hod oštěpem dětem určitě jde. Hod oštěpem mě nikdy moc nebavil. Je to mnohem těžší, než to vypadá."*

Paní učitelka Kratochvílová: *„Žáci jsou velmi šikovní, moc se mi líbí, jak hází. Za mě je to velmi těžká aktivita."*

Paní učitelka Kubelková: *„Myslím si, že se snaží (žáci) a za mě jim to jde super. Je to těžká aktivita. Asi by mě to ale nebavilo."*

Pocity účastníků hodu oštěpem:

Petr Popelák (9.A): *„Mám dobrý pocit z mého prvního hodu a určitě bych si to chtěl znova zase zkusit. Nepřišlo mi to tak moc těžké a bavilo mě to."*

Vendy Maturová a Eva Folwarczna (7. ročník): *„Náš první hod se nám moc nepovedl, protože to je těžší, než to vypadá. Chtěly bychom si to zkusit znovu, protože nám to přišlo zábavné. Byla to určitě dobrá zkušenost."*

Marek Šplíchal (9.B): *„Bavilo mě to a chtěl bych si to zkusit znovu. Možná by mě to bavilo dělat i do budoucna. Ze začátku jsem nevěděl jak na to, ale potom jsem na to přišel."*

Z pohledu aktivních sportovců, kteří nás tréninkem provedli:

Lukáš Kratochvíl (trenér atletiky SK Jeseniova): *„Na to, že některé děti držely oštěp poprvé, tak jim to šlo velmi dobře. Pravidelně se věnuji hodu oštěpem. Myslím si, že hod oštěpem je velmi těžká disciplína."*

Kateřina Šťastná (trenérka a druhá vicemistryně ČR v hodu oštěpem): *„Hodu oštěpem se věnuji ¾ roku. Předtím jsem se věnovala víceboji. Můj největší úspěch bylo 3. místo na mistrovství republiky. Užívám si každý závod, hlavně když je hezké počasí. Poprvé jsem hodila oštěpem před sedmi lety. Je ale velmi náročné se dostat ke správné technice."*

DEN DRUHÝ – MARATONSKÁ ŠTAFETA

Závodu maratonské štafety, která se uskutečnila v dolnopočernickém parku, se zúčastnili spolu s žáky II. stupně i jejich mladší spolužáci ze 4.A. Dva týmy – genderově i věkově vyvážené – bojovaly o vítězství za velké podpory mnoha přihlížejících. Každý z týmů podpořily svými běžeckými výkony i paní učitelky.

I tentokrát se náš tým „školního zpravodajského týmu BBC" zeptal účastníků na jejich pocity ze závodu:

Paní učitelka Zimmermannová: *„Běželo se mi dobře, jen foukal vítr, takže to nebylo moc příjemné. Na to, že moc neběhám, tak jsem se svým výkonem spokojená. Po běhu mě bolely nohy."*

Matěj Martinec (6.B): *„Klidně bych si to zaběhl znovu. Jsem se sebou naprosto spokojen. Mám z toho dobrý pocit!"*

Natálie Klimszová (4.A): *„Běželo se mi dobře a jsem se sebou spokojená. Myslím si, že můj tým vyhraje."*

Tereza Cenkrová (4.A): *„Jsem se sebou spokojená a běželo se mi dobře. Mám z toho dobrý pocit a myslím si, že můj tým vyhraje, protože jsme měli velký náskok."*

Denis Čermák (4.A): *„Běželo se mi dobře, protože jsem porazil soupeře. Mám ze sebe dobrý pocit a myslím si, že náš tým určitě vyhraje."*

Školní zpravodajský tým BBC

Zájezd do Vídně

Po necelých třech letech, kdy nás zastavila covidová pandemie, jsme se opět vydali na zájezd do zahraničí! V časných ranních hodinách dorazilo 43 natěšených účastníků s připravenými pasy a usmaženými řízky k autobusu, abychom se společně vydali do krásné Vídně. Naší první zastávkou byl zámek Schönbrunn. Odsud jsme se vydali metrem do centra. Podívali jsme se do hrobky Habsburků, nahlédli jsme do katedrály svatého Štěpána, došli k Hofburgu a radnici… Na závěr výletu jsme se opět svezli metrem, tentokrát do Prateru! Zde se děti (a také paní učitelky ☺) vyřádily na všech možných atrakcích a samozřejmě procvičily své jazykové dovednosti v praxi. Výlet byl velice úspěšný a v budoucnu si ho určitě opět zopakujeme. A co nás čeká příští rok? To se zatím nechme překvapit!

Michaela Zimmermannová

Rozhovor s panem starostou

u příležitosti připomenutí 160. výročí založení Tělocvičné jednoty pražské – Sokola

Dne 27. 5. nás ve škole navštívil vážený pan starosta naší obce – pan Zbyněk Richter, aby nám povyprávěl o místním tělocvičném spolku „Sokol" a o jeho historii. Díky této příležitosti jsme se mohly pana starosty zeptat na pár otázek a vyzkoušet si tak práci reportérek naživo.

„Od šesti let jsem členem Sokola", sdělil nám pan starosta, když jsme se ho zeptaly na první otázku. A další otázky byly následující:

My: Na jakém nářadí Vás nejvíce bavilo cvičit?

Pan starosta: My jsme cvičili na všech klasických nářadích rovnocenně, takže tam byl přeskok, kruhy, bradla a hrazda. Cvičili jsme vyváženě, takže jsem neměl žádné oblíbené nářadí.

My: Sokol se zajisté za ta léta změnil, líbí se Vám tyto změny? Nebo byste něco rád poupravil tak, jak to bylo dříve?

Pan starosta: Ty změny přišly samy od sebe. Já už jsem tady dětem vyprávěl, že to klasické cvičení v Sokole na nářadí začalo později inklinovat k různým sportům, k atletice, k míčovým hrám atd.

My: Také jsme se doslechly o Vaší zálibě v tenise, hrajete aktivně?

Pan starosta: No, hraju, ale samozřejmě už pouze rekreačně. Také jsem za Počernice hrál závodně, ale bylo to nic moc.

My: A když tedy hrajete, tak v jakých časech tu hru máte nejraději?

Pan starosta: Abych neošidil práci, tak chodím hrát v poledne, kdy je největší vedro, nebo dlouhá léta jsem chodil hrát brzy ráno, i to mělo svůj důvod: příznivé počasí a za druhé, abych neošidil pracovní dobu.

My: A je tu něco, s čím byste se rád pochlubil?

Pan starosta: Já se nerad chlubím, akorát můžu říci – a to je všeobecně známé – že jsem tady téměř 35 let vedl oddíl košíkové a že jsem se zasloužil v r. 1972 o její obnovení a jsem rád, že to funguje dodnes a jsem také rád, že to po mně dělají lidi, co jsou zrovna tak nadšený, jako jsem byl já. Takže palec nahoru pro dolnopočernickou košíkovou.

Tímto mnohokrát děkujeme panu starostovi za jeho odpovědi i čas, který nám věnoval.

Za tým Dolnopočernické školní zpravodajské stanice BBC:
***Zuzana Davidová** a **Eliška Lichá** (8.A)*

Davisův pohár, který v r. 2013 vyhrála Česká republika. Měl jsem to štěstí, že jsem si na něj mohl sáhnout.

Plavecko-běžecký a Boulder pohár

Naši žáci se po delší odmlce opět zapojili do školních sportovních aktivit. Na jaře jsme společně stihli dvě akce – Plavecko-běžecký pohár a Boulder pohár. Při plavecko-běžeckém závodě nejdříve žáci plavou 50 m v bazénu, následuje běh na 500 m nebo 1000 m podle věkové kategorie.

Boulder pohár je soutěž v lezení v malé výšce bez použití lana pro jištění, lezci dopadají do měkkého dopadiště, je dodržována bezpečnost dětí. Cesty jsou postavené tak, aby si lezení vyzkoušeli jak začátečníci, tak pokročilí. Pro většinu našich dětí se jednalo o první takový závod. Na obou soutěžích si naše děti vedly skvěle a jistě se těší na příští školní rok, aby zase poměřily síly s žáky jiných škol.

Štěpánka Kratochvílová

Jak vidí děti ze 4.A výlet do Malé Chuchle?

Pražská divočina, cesta do strmého kopce s batohem na zádech, spaní pod širákem, karimatka a spacák, voníme kouřem, opékání buřtíků a Marshmallo bonbonů na ohýnku, na špindíru, dobrodružná výprava, přespávačka v lese, zvířecí záchranářka Eliška, už vím, že lišky smrdí, protože svou noru mají na všechno-jí tam, spí tam, močí tam, lebka daňka, parohy a rohy, hra Na netopýra, černočerná tma, mýval, rys, krkavec na vlastní oči, krmení laní a divočáka, byl to zážitek a super výlet.

kluci a holky ze 4.A

MŠ DUHA

Koncem školního roku jsme si užili v Mateřské škole DUHA plno aktivit. 1. června – svátek dětí – jsme oslavili na školní zahradě při spoustě činností – od skákání v pytli až po malování na velikou fólii. Odměnou byl nanukový dost a různé dobroty.

Třídy Včelek, Broučků, Hvězdiček a Motýlků vyjely na výlet na Staré Hrady, kde děti prozkoumaly strašidelný svět od střechy až po sklep starého hradu. Třídy Sluníček a Kvítek byly nadšené z výletu do Soběhrd. Všechny třídy si užily návštěvu sokolníků s dravými ptáky.

Pod vedením paní učitelky Pasákové se děti pilně připravovaly na závěrečné vystoupení před rodiči a při rozlučce s předškoláky. Opět jsme si zopakovali nádhernou atmosféru při večerním opékání buřtů, zpívání písniček a mlsání dobrot od maminek. Uvědomili jsme si, jak rychle utekl školní rok a nyní si přejeme, aby ten další byl klidnější, zábavnější a ve všech ohledech lepší. Ale to bychom předbíhali, nyní nás čekají prázdniny. Za Mateřskou školu DUHA vám všem přeji nádherné prázdniny bez úrazů, bez patálií, a budeme se těšit na shledání v dalším školním roce.

***Hana Marková**, tř. Včelek*

ZÁKLADNÍ ŠKOLA ORANGERY

Než vám, vážení čtenáři, nabídnu poutavý příběh vítězky druhé kategorie naší literární soutěže, na který již netrpělivě čekáte, musím se zmínit i o úspěšné spolupráci mých kolegů v oblasti prevence šikany. V rámci Erasmu jsme se společně s kolegy z jiných škol a dalšími čtyřmi zeměmi (Bulharsko, Řecko, Polsko, Rumunsko) zapojili do programu T-Games, který měl za cíl vyvinout pro děti hry, které mohou být použity v rámci prevence proti šikaně nebo i jako účinný nástroj v případě řešení šikany. Pro učitele a rodiče byla během projektu vyvinuta také metodika pro uplatnění těchto vzdělávacích her. K výsledkům této spolupráce se může kdokoli dostat z našich webových stránek.

Maják

Sára byla holka, která žila život, ve kterém se dnes nestalo nic, co se nestalo už včera. Škola jí moc nebavila. Chtěla ve svém životě jediné – stát se archeoložkou, chtěla vykopávat a prozkoumávat věci.

Sára každý víkend jezdila k babičce. Neměla to tam moc ráda, protože jednou v noci, když se probudila, viděla postavu, co vylézala ze skříně v jejím pokoji.

Byl pátek! Sára po vyučování jela zase k babičce Áně. Babička Anna bydlela v majáku na ostrově. Sára tam jezdila nákladní lodí, kterou řídil její tatínek.

Když dojela na ostrov, babička stála jako vždy u okna. Sára si pomyslela: „Jak dlouho tam stojí?" Když zakotvili loď, tak táta Sáru vysadil a jel dál. Po polévce následoval kapustový koláč. Po koláči si šla Sára vyčistit zuby, a pak šla spát. O půlnoci se probudila a uviděla tu postavu, jak vylézá ze skříně, a pak se ta postava otočila. Když spatřila Sáru, tak pomalým, rozvážným krokem zamířila k ní. Sára s tlukoucím srdcem pozorovala blížící se postavu. Neznámý na ní uhodil rázným hlasem: „Kdo jsi?" Sára odpověděla: „Sára Larsonová a kdo jsi Ty?" Postava odvětila: „Viktor, strážce majáku. Stal jsem se strážcem majáku před dávnými lety. Začalo to tak, že jsem se svou manželkou a dcerou utekl z Anglie. Po dvou letech má žena dostala mořskou nemoc a zemřela. Po dlouhé úmorné plavbě jsme dorazili na tenhle ostrov a vystavěli zde maják. Od té doby jsem jeho strážcem. Nyní se musíme rozloučit." A pak zmizel na chodbu. Sára zase usnula. Druhý den ráno se Sára zeptala babičky Anny, jestli zná Viktora strážce majáku a babička řekla, že Viktor byl její táta a že přijeli na tenhle ostrov a postavili tu maják, ale za pár let tam přišli zloději a Viktora zastřelili ve skříni ve Tvém pokoji. Od té doby je strážcem majáku a já tu žiju s ním.

Přijela loď. Byl čas, aby Sára jela domů. Sára se s babičkou a s kocourem Borysem rozloučila a nastoupila do lodi. Když Sára přijela domů, navečeřela se a šla spát. Od té doby se za babičkou a Viktorem vždy těšila.

***Milena Schindlerová**, 8 let – 2. ročník*

Je možné, že jsme společně s Mili právě změnili váš pohled na majáky. Věřím, že si to mnozí z vás budou moci ověřit již brzy během letní dovolené. Ať už na majáku, nebo na „Mácháči", přejeme krásné léto plné odpočinku.

Za ZŠ Orangery ***Mgr. Barbora Honzíková***

MŠ ORANGERY

Květen vstoupil zvesela do MŠ Orangery a přivezl s sebou plno nových kulturních zážitků a zábavy. Naši předškoláci vyrazili na výlet do divadla v Horních Počernicích na divadelní hru „Broučci" vedenou Kühnovým pěveckým sborem, užili si tak nevšední kulturní zážitek i jízdu autobusem.

Školku přijela navštívit Malá Technická Univerzita, aby s dětmi rozvíjela povědomí o důležitosti péče o životní prostředí. Zábavnou formou se i naši nejmenší učili třídit odpad, recyklovat papír a vytvářet energii z odpadu. Zvídavost dětí je nekonečná jako vesmír. Naši nejmenší průzkumníci měli možnost – díky Mobilnímu planetáriu ve školce – podívat se do vesmíru i do historie o dinosaurech.

Navštívilo nás též divadélko „Dobře naladěné" s pohádkou „Trable vodníka Toníka" s ekologickou tématikou.

Den maminek jsme oslavili s rodinami našich dětí soutěží o ten nejlepší maminkovský koláč krásném prostředí počernického parku. Tímto děkujeme obci za propůjčení glorietu.

Děti se vydaly na výlet do ZOO v Malé Chuchli, kde jsme společně obdivovali zvířata a děti tak prohlubovaly své znalosti a pozitivní vztah k přírodě a zvířatům. Pořádné dobrodružství nesmí nikdy chybět. Předškoláci se tak vydali na honbu za pokladem Keltů do Stradonic u Berouna, kde strávili týden na školce v přírodě.

Na Den dětí školka zářila radostí, děti si zatancovaly a zasoutěžily při procházce geologickým parkem. Aby těch oslav nebylo málo, zasoutěžily si děti také s tatínky, kteří si připili dobrým pivem a opekli pár buřtů na zahrádce MŠ na Den otců.

A jak už to na konci školního roku bývá, děti předvedly svá krásná představení pro rodiče a rozloučily se tak s tímto školním rokem. Teď už se jen všichni těšíme na další prázdninové zážitky ve školce!

Bc. Adéla Frišová

JESLE ORANGERY

Hned od začátku května jsme se začali chystat na oslavu svátku maminek. Procvičovali jsme básničky, písničky a tanečky, vyráběli přáníčko. Na besídku nám maminky přinesly upečené buchty a koláče a děti ochutnávaly a ochutnávaly. Některé děti měly trochu strach z tolika lidí ve třídě, a tak se schovaly do náruče svých rodičů, ale ostatní se s tím statečně popraly a s naší pomocí předvedly, co umí.

Během našich týdenních témat jsme vytvářeli koláže povolání, pěstovali řeřichu, povídali si o mláďatech. V Pískovně jsme při procházce pozorovali labutí mláďata.

1. červen Den dětí jsme oslavili s dětmi sportovními aktivitami v geoparku.

Aby to tatínkům nebylo líto, i jim jsme věnovali jedno odpoledne ke Dni otců. Ti nám předvedli své schopnosti spolupráce s dětmi.

Venku se nám udělalo opravdu krásné počasí, tak jsme párkrát spojili dopolední vycházku rovnou i s piknikem. Jak každý dobře ví, na vzduchu chutná nejlépe.

A i zbytek června už se točil kolem příprav na léto a letní aktivity. Věnovali jsme se hlavně pobytu a hraní venku.

Johanka a Míša

ROKYTKA, počernický dětský sbor

Je za námi na zážitky velmi bohatý půlrok. Ač to v zimě vypadalo, že se opět některé akce neuskuteční, nakonec se nám podařilo většinu z nich termínově přesunout tak, aby o ně děti nepřišly.

Na jaře jsme vyrazili na soustředění do Nové Paky, kde se nejen pilně zpívalo a nacvičovalo, ale také jsme rozehráli hru v tématu Harryho Pottera, která bude pokračovat jako celotáborová hra na letním soustředění v červenci. Tímto také děkujeme městské části za finanční podporu, bez níž bychom soustředění a další akce nemohli realizovat.

Přípravná oddělení podpořila Ukrajinu na dubnovém Benefičním koncertě v dolnopočernickém kostele ve spolupráci s místní farností. Koncert se vydařil a vybrala se krásná částka přes deset tisíc korun.

Rokytka byla také pozvána na přátelský koncert k říčanskému sboru NaLaděno, který proběhl v synagoze ve Strančicích. Vždy je krásné slyšet se navzájem s dalšími sbory a zapívat si společně.

Vrcholem celoroční práce pro celý sbor byl Májový koncert, který proběhl v polovině května v Komunitním centru Matky Terezy na Chodově. Vystoupila zde všechna naše sborová oddělení se svým bohatým repertoárem. Bylo hezké, že se po tak dlouhé době mohl posluchačům opět představit celý sbor. Všechny děti zazpívaly krásně a diváci z koncertu odcházeli dojatí.

Ještě větším vrcholem pro děti z Rokytky a starší děti z Pramínku byl několikrát odložený koncert v Obecním domě a provedení kantáty Carmina Burana s orchestrem BSOP. Dlouho jsme se na ni připravovali a pro všechny to byl obrovský zážitek. Naši zpěváčci zpívali opravdu nádherně a odměnou všem protagonistům byl potlesk celého sálu ve stoje.

***Andrea Čančarová Houfková**, sbormistryně Rokytky*

DĚTSKÝ LESNÍ KLUB V HÁJENCE

Měsíce květen a červen nám nabídly jak hřejivé dny, tak i déšť, který společně se sluncem vytáhl ze země na zahradě hájenky první úrodu. A tak jsme si mohli pochutnat na ředkvičkách, salátech, hrášku, ale i na prvních červených jahodách, které jsou předzvěstí prázdnin a letních radovánek.

V červnu jsme se sešli na letní slavnosti, kde jme společně ukončili další školní rok. Slavnost se odehrávala v duchu českých a moravských tradic. Děti se oblékly do tradičních krojů a předvedly rodičům nacvičené lidové písně a tance. Společně jsme tak zakončili další krásný školní rok v hájence a ukončili téma putování po České republice. A na co se můžou děti V Hájence těšit příště? Do nového školního roku si děti vybraly téma „Stroj času", a tak se podrobněji podíváme do různých etap českých i světových dějin. Nezapomene však ani na pozorování proměny přírody v rámci ročního cyklu a péči o přírodu.

O prázdninách nás čeká několik příměstských táborů pro děti od 4 – 12 let. Více informací najdete na www.vhajence.com.

Na nejmenší děti od 1,5 – 3 let v doprovodu rodičů se budeme zase těšit od září v našem Klubíku! Přejeme všem krásné léto!

Za DLK V Hájence ***Anna Ondriášová***

KONCERT
FILMOVÉ
HUDBY
OÁZA
DOLNÍ POČERNICE
ČTVRTEK
15·9·2022
19:00
Symfonický orchestr
Dalibora Havlíčka
TENKRÁT NA ZÁPADĚ
HODNÝ, ZLÝ A OŠKLIVÝ
1492: DOBYTÍ RÁJE
PIRÁTI Z KARIBIKU
LIMONÁDOVÝ JOE
ZDIVOČELÁ ZEMĚ
JAMES BOND
HARRY POTTER
MAMMA MIA
PÁN PRSTENŮ
STAR WARS
JURSKÝ PARK
smsticket
KUP VSTUPENKU NEBO ZJISTI VÍCE INFORMACÍ
Koncert se koná v zámeckém parku v Dolních Počernicích. Vstupenky je možné zakoupit v předprodeji přes SMS ticket nebo v sídle Oázy Dolní Počernice, Stará obec 6, Praha - Dolní Počernice, tel. 775 602 556. Více informací na www.oazadopo.cz

NABÍDKA PRONÁJMU NEBYTOVÝCH PROSTOR V DOLNÍCH POČERNICÍCH

Od října 2022 nabízíme pronájem nebytových prostor v Dolních Počernicích o 67 m² vč. předzahrádky – ideální např. pro kavárnu, cukrárnu, administrativní účely (klidný denní provoz).

V případě zájmu prosím kontaktujte **luca.hartmannova@gmail.com**

BEZPLATNÁ POMOC PŘI ŘEŠENÍ DLUHŮ

Dluhová poradna s několikaletou praxí nabízí občanům MČ Praha – Dolní Počernice a okolí bezplatnou právní pomoc při řešení finančních záležitostí (vyhodnocení dluhové situace, mapování dluhů a exekucí, sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení) a to **v nově otevřené pobočce v MČ Praze 22 – Uhříněvsi**.

Občanská poradna Cesta integrace, o.p.s., má sídlo v prostorách informačního centra MČ Praha 22 – Uhříněves:

Provoz poradny o letních prázdninách:
7. a 21. 7., 4. a 18. 8. od 12:30 do 16:00 hodin

Od září provoz kanceláře každý čtvrtek:
od 12:30 do 16:00 hodin

sídlo:	Nové náměstí 1250, 104 00 Praha 114
tel. č.:	312 315 284, 774 780 107
e-mail:	poradnapraha@cestaintegrace.cz

Poradenství je pro všechny občany zdarma.

Služba je realizována z projektu „Cesta dluhů v Praze" díky finanční podpoře z Operačního programu Zaměstnanost, č. projektu: CZ.03.2.X/0.0/0.0/20_139/0017120. Partnerem projektu je MČ Praha 22 – Uhříněves.

Více informací na www.cestaintegrace.cz.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MPSV

Dolnopočernický zpravodaj /ročník XXXVII/číslo 5,6/2022, vychází 4. 7. 2022, uzávěrka příštího čísla: 11. 8. 2022
Vydává: Městská část Praha – Dolní Počernice, Stará obec 10, 190 12 Praha – Dolní Počernice, IČO 00 240 150, Kontakt: **zpravodaj@dpocernice.cz.**
Periodický tisk – vychází 6x ročně. **Distribuce:** zdarma do všech domácností MČ Praha – Dolní Počernice. Registrován pod evidenčním číslem MK ČR E 23482
Redakční rada: Martin Šíla – předseda, Mgr. Markéta Stehlíková, místopředseda, MUDr. Pavel Boček, Mgr. Tomáš Jirsák, Světla Parkanová (editor)
Za obsah textů odpovídají jejich autoři. Na **www.praha-dolnipocernice.cz** najdete toto číslo v elektronické podobě.
Grafická úprava a sazba Martin Štěpán. Tisk: Grafotechna Plus s r. o.